

Breton Bladet

Nr 3/2010 Årgång 35

www.breton.se

Svensk Breton Klubb

Rasklubb i Specialklubb för Kontinentala Fågelhundar

STYRELSEN

Ordförande:

Lennart Berglund
Forsavägen 8
820 65 FORSA
Tel bostad: 0650-56 70 32
Tel mob: 070-261 03 91
E-post: lennart.berglund@forsa.se

Vice ordförande: Regionombudsansvarig

Thomas Ekström
Gruvfogdevägen 42
743 50 Vattholma
Tel Bostad: 018-35 04 24
Tel Mob: 070-961 52 78
E-post: thomas.ekstrom@ge.com

Sekreterare, styrelseledamot:

Teddy Lindberg
Avestagatan 15
77554 Krylbo
Tel bostad: 0226-19857
Tel mob: 070-2091274
E-post: teddy.lindberg@vmfqb.se

Kassör/jaktprovansansvarig, styrelseledamot:

Lillemor Eliasson
Höjdvägen 20E
923 31 Storuman
tel 0951-101 04
E-post: lillemor.eliasson@bredband.net

Styrelseledamot och Redaktör Bretonbladet

Kjell Lundberg
Forsavägen 7
820 65 FORSA
Tel bostad: 0650-23525
Tel mob: 0708-235254
E-post: kjell.e.lundberg@hudiksvall.st

Styrelseledamot

Rainer Freimuth
Östra Kyrkbyn 36
820 70 Bergsjö
Tel bostad: 0652-71210
Tel mob: 070-2827720
E-post: lottaperson68@hotmail.com

Styrelseledamot

Christer Lindberg
Sälgsväg 11
828 34 Edsbyn
Tel Bostad: 0271-20252
Tel Mobil: 070-310 77 40
E-post: ymse.lindberg@telia.com

Styrelsesuppleant och Webansvarig

Anna Norén
Hosjöstrand 60
791 47 FALUN
Tel bostad: 023-333 27
Tel mob: 01046-77 283
E-post: anna.noren@copperheads.nu

Styrelsesuppleant:

Jens Gustafsson
Tavelvägen 44
818 32 Valbo
Tel bostad: 026-320 68
Tel mob: 070 621 36 31
E-post: jensitavlan@telia.com

Domaransvarig (ej med i styrelsen)

Niklas Bodin
Naglarby 25
783 50 Gustafs
Tel bostad: 0243-240936
E-post: n.bodin@dalaelmontage.se

UTSTÄLLNINGANSANSVARIG (EJ MED I

STYRELSEN)

INGRID FREIJ
Övre Bruket Sonstorp
612 94 Finspång
tel: ☐ 0708 154820

VALBEREDNING:

Sammankallande:

Oyvind Nagelhus
Stocksätter 33
821 95 Bollnäs
tel bostad 0278-221 14
Tel mob: 070-524 64 54
e-post: oyvind.nagelhus@helsingenet.com

Niclas Winnberg
Bergsgatan 30 4 tr
112023 Stockholm
Tel Mobil: 070 - 714 30 99
e-post: niclas.winnberg@vinge.se

REGIONOMBUD OCH

UTSTÄLLNINGANSANSVARIG SBNK 2010

Norrbottnen Norra
Gun Sörensen
Adolf Hedinsplan 6
981 33 Kiruna
Tel: 0980 - 132 24, 070 - 333 57 11
e-mail: gun.sorensen@telia.com

Ronnie Jansson

Lappgatan 5 A
981 35 Kiruna
Tel: 070-333 49 64
e-mail lynx988@hotmail.com

Norrbottnen Södra

Stig-Åke Göransson
Banjövägen 16
961 46 Boden
Tel: 0921 - 657 40, 073 - 180 36 12
e-mail: stig-ake.goransson@swipnet.se

Ingrid Amundsen

Älvnäs vägen 3
974 37 Luleå
Tel: 0920 - 25 55 49, 070 - 623 75 17
e-mail: ingrid.amundsen@edu.lulea.se

Lina Andersson

Nygatan 79 D
941 63 Piteå
Tel: 0911 - 123 03, 070 - 365 47 25
e-mail: lina.andersson3@hotmail.com

Västerbotten

Marcus Andersson

Sjöbotten 100
931 92 Skellefteå
Tel: 0910 - 78 70 01, 070 - 225 71 08
e-mail: marcus.andersson@vll.se

Johan Lindahl

Svidjevägen 68
904 40 Robäck
Tel: 090 - 14 44 28, 070 - 254 41 57
e-mail: njohanlindahl@hotmail.com

Västernorrland

Henrik Olofsson

Västergrundsö 100
891 92 Örnsköldsvik
Tel: 0660 - 930 16, 070 - 370 63 86
e-mail: henkesepp@hotmail.com

Jimmy Andersson

Seminariegatan 10 B
871 31 Härnösand
Tel: 0611 - 275 65, 070 - 413 47 52
e-mail: jimbolo27@hotmail.com

Jämtland

Christina Persson

Byvägen 100
832 46 Frösön
Tel: 063 - 18 35 55, 070 - 385 41 55
e-mail: christina.persson@telia.com

Andreas Magnusson

Snorres väg 173
832 55 Frösön
Tel: 063 - 444 73, 070 - 326 95 48
e-mail: andreas.magnusson10@comhem.se

Dalarna/Gästrikland/Hälsingland

Christer Lindberg

Sälgsväg 11
828 34 Edsbyn
Tel: 0271 - 202 52, 070 - 310 77 40
e-mail: ymse.lindberg@telia.com;

Torbjörn Lindsmyr

Hällvägen 40
828 34 Edsbyn
Tel: 0271 - 223 15, 070 - 271 63 50
e-mail: torbjorn.lindsmyr@telia.com;

Mälardalen/Värmland/Västmanland/Närke

Thomas o Anne-Lie Ekström
Gruvfogdevägen 42
743 50 Vattholma
Tel: 018 - 35 04 24, 070 - 961 52 78
e-mail: thomasekstrom@hotmail.com;

Gotland

Marie Nylander
Vall Smiss 306
621 93 Visby
Tel: 0498 - 26 61 16, 070 - 766 18 43,
e-mail: eirams@telia.com

Småland/Västsverige

Gösta Rydell
Slottsgatan 26
553 22 Jönköping
Tel: 036 - 12 01 48, 070 - 575 42 98
e-mail: gosta.rydell@comhem.se

Skåne/Blekinge/Halland

Nils-Erik Sjögren
Käglinge parkväg 3
238 43 Oxie
Tel: 040 - 54 83 28
e-mail: nissesjogren44@hotmail.com;

Utställningsansvarig

Ingrid Freij
Övre Bruket Sonstorp
612 94 Finspång
tel: ☐ 0708 154820
e-mail: frejsan88@hotmail.com;

AVELSRÅD

Ansvarig:

Lennart Berglund, Forsa
Tel: 0650-567032
E-post: lennart.berglund@forsa.se

Bengt Eklund Östersund

Tel: 063-35599
E-post: Eklund.optand@telia.com

Ingrid Freij

Övre Bruket Sonstorp
612 94 Finspång
tel: ☐ 0708 154820
e-mail: frejsan88@hotmail.com

Redaktion

REDAKTION

Ansvarig utgivare:
Lennart Berglund
Forsavägen 8
820 65 FORSA

Redaktör :

Kjell Lundberg
Forsavägen 7
820 65 Forsa
E-post: kjell.e.lundberg@hudiksvall.st

SbnKs Privattgironummer är 49 01 56 - 7

Medlemsavgift 2007: 325:-/medlem,

Familjemedlem 75:-

Annonser i bladet: 300 kr för helsida 150 kr för halvsida.

Märk inbetalningskortet med namn, adress och telefonnummer!

Hemsida: www.breton.se

Webbredaktörer är Öyvind Nagelhus,
Anna Norén samt Kjell Lundberg

Bild- Framsida: Förstapris i teckningstävlingen på jubileumsträffen: Isak Ekbäck

Bild-Baksida: Bild från ripinventering i Norge. Tarzan. Foto:Joachim Almgren

Bretonbladet nr 3/2010

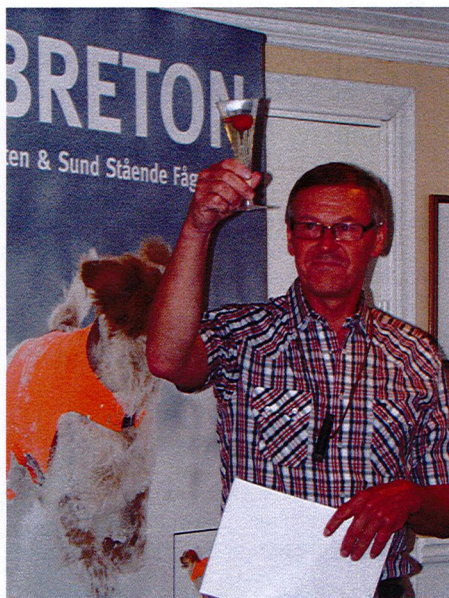
Innehåll:

- 5 Ordföranden har ordet
- 6 Några rader från redaktören
- 7 Rapport från jubileumsträffen, Storuman
- 8 Jaktäventyr i Frankrike
- 12 Denna tripp skall jag göra om
- 16 Med Tarzan, Tess och Cessna på "rypetaksering" i Norska Finnmark
- 19 Nationale d'élevage 2010
- 21 World Dog Show
- 22 En annorlunda vårträning
- 24 Regionträff med Apportering som tema.
- 25 Trevlig Bretonträff i Boliden!
- 26 Apporttävlingen i Storuman
- 28 Utställningskritik

hjärtligt välkomna
att skicka in bidrag till

Breton Bladet

Ordföranden har ordet

Då kör vi! Årets fågelinventering har visat att prognoserna om en bättre föryrgring i år jämfört med ifjol var korrekta. Tillgången på skogssork och lämlar är god och predatortrycket på kycklingarna därmed mindre. Vädret har sannolikt som vanligt haft en underordnad betydelse. Det blir alltså jakt på ripa i Jämtland. Jag har förmånen att få delta i inventeringsarbetet sedan ett par år. Jag leder ett av de 6 inventeringsgång som inventerar fjällfågel åt länsstyrelsen i Jämtland.

Inventeringsresultatet ligger numera till grund länsstyrelsens planering och beslut. Den bärande tanken är att på ett ansvarsfullt och uthålligt sätt förvalta den resurs som ripan i våra fjäll utgör. När den fria fjälljakten infördes 1992 var känslan att fjällen var oändliga och hypotesen att jakten inte påverkade stammarna av småvilt nästan en vetenskaplig sanning i alla jägarkretsar och även bland forskarna. Inventeringarna var framförallt en del i en långsiktig grundforskning och kopplingen till administratörerna på länsstyrelsen inte så nära.

Det enorma jakttryck som uppstod när alla EU-medborgare plötsligt fick full tillgång till ripjakten och den naturliga, cykliska nedgången av fågelbestånden vi sett de senaste åren har gjort att den gamla sanningen ifrågasatts. Avlysningen av jakten i Jämtlandsfjällen den senaste säsongen är det tydligaste tecknet på detta. Nu ser det ut som om bestånden förbättras och oavsett om detta sker tack vare eller trots avlysningen så kommer ansvariga på länsstyrelsen och kanske forskarna att ta åt sig äran. Det är vetenskapligt sett mycket otillfredsställande att men inte hade kurage att avvakta och låta jakten fortgå. Att föryrgringen tycks lika bra och medelbestånden lika goda på det jagade områdena på Tossåsen ger i vart fall inget stöd för att avlysning gjort vare sig till eller ifrån. Jaktmotståndarna fick vatten på sina kvarnar och ett prejudikat har skapats – lita på att ropen på avlysning och jaktbegränsning kommer att skalla så snart som fågelbestånden viker igen – vilket de med lagbunden säkerhet kommer att göra. Tyvärr har det nu blivit en sanning att jakten är boven och nästa gång lämmel och sork kraschar och riporna minskar så följer fortsättningen troligen automatiskt – avlysning.

Seriösa forskare borde dock framöver se en fantastisk möjlighet att storskaligt pröva hypotesen – ”jakten har ingen eller endast marginell betydelsen för småviltet”. Eftersom vi har 30 % av statens fjällmark kontinuerligt undantagen från jakt så finns det inga som helst risker med försöket. Vad säger Maria Hörnell? Problemet med extremt jakttryck de första jakttagarna kvarstår i stort sett oberoende av fågeltillgången. Ökad byråkratisering av jakten med flera samebyområden ger kanske flera administrativa tjänster på länsstyrelserna i glesbygds länen men avlägsnar oss ännu längre från den vision som låg bakom det riksdagsbeslut som allmänt kallas ”den fria fjälljakten” – nämligen att ge alla svenska medborgare rättvisa och rimliga möjligheter till fjälljakt.

Men nu skiter vi i allt detta ett tag – nu kör vi.

Forsa 100823

*Lennart Berglund
Ordförande SBnK*

Några rader från redaktör'n

När detta skrives är det mitten av augusti och alltså ca 14 dagar kvar till premiären. Förra årets jakt blev för mitt gäng rumphuggen eftersom fjälljakten i Jämtland ställdes in med kort varsel. I år är fågeltillgången något bättre varför fjällfärden blir som planerat!

Jag har tillbringat en stor del av sommaren i Frankrike dit vi åkte med bil och våra bägge hundar. Det var första gången som vi gav oss av på en sådan lång färd med hundarna. Trots värmen och många mil gick det mycket bra med planering och täta stopp.

Under fem veckor var jag till stor del avskild från moderniteter såsom tex. Internet. I slutet av min vistelse blev jag dock uppmärksam på en ganska hätsk debatt på vårt forum som till stor del skedde med anonyma förtecken.

Jag tänker inte här gå in på själva sakfrågan men anser att en seriös debatt inte skall ske anonymt. Debattinläggen bör också ske på ett sansat sätt utan påhopp av personligt slag. I det forum som vi för närvarande har är det som alla vet fullt möjligt att skriva allt möjligt under pseudonym. Vår hemsida är inte tidsenlig och har en struktur och uppbyggnad som är mycket svårarbetad. På vår jubileumsträff (mer från den på annan plats i Bladet!) fick hemsidan alldeles berättigad kritik från uppfödare. Nu är problemet med strukturen välkänt inom styrelsen och har varit diskuterad på praktiskt taget alla styrelsemöten sedan jag kom in i styrelsen. Vi har genom åren försökt att på olika sätt att lösa frågan men kommer nu inte ifrån att utveckla en ny hemsida från grunden. Åtgärder för att det skall bli så har tagits och arbetet skall intensifieras. Jag kommer i det arbetet att propagera för att insändarskribenter helst bör framträda med namn. Möjligheten att skriva under signatur kommer kanske att finnas kvar men i så fall bör skribenten vara känd vid namn av webbmaster. System för detta finns och är vanligt på nätet.

Undertecknad är förutom redaktör för bladet även en av tre webbmasters. Nyligen kom det ett anonymt inlägg på vårt forum angående försäljning av en valp. Vederbörande var tydligen ombud för valpförsäljaren i fråga. Eftersom det klart och tydligt står i våra regler på nätet att kommersiell verksamhet inte är tillåten på vårt forum så avlägsnade jag "annonsen" med en förklaring. Detta föranledde en skur av svar (anonyma förstås) som talade om censur etc. Jag anser att dessa två exempel från vårt forum visar på en trend generellt på nätet. Under anonymitetens skydd så kan man skriva allt möjligt mer eller mindre relevant och sant, men skall man få respekt för sina åsikter skall man framträda under sitt rätta namn.

En god jakt och jaktprovssäsong önskas er alla

Kjell Lundberg
Redaktör.

Liten rapport från Storuman

Torsdag (Sol och varmt)

Efter 70 mil var vi då framme i Storuman. Incheckning på Hotell Toppen och sedan ut till Uman center där redan Ingrid och Tobbe väntade. Samtidigt som vi kom anlände också Lennart och Agneta. Vi installerade oss och begav oss sedan tillbaka in till hotellet där Lillemor och Tommy väntade. Middag och sedan bjöd Lillemor och Tommy hem oss alla på kaffe, kaka och nåt stärkande mot myggen tror jag det var... Efter fikat detaljplanerade vi jubileumsträffen och alla fick vi veta vad vi skulle göra. Ljuset där uppe i norr gjorde att vi helt glömde bort tiden och när vi började känna oss klara hade klockan redan hunnit bli halv ett! Tiden går som bekant fort när man har roligt.

Fredag (Sol och varmt)

Frukost på hotellet 07.30 för att hinna klart med allt tills "gästerna" skulle börja anlända vid 15 tiden. Vi grabbar hämtade ett stort tält och ställde upp det vid Uman center. Under tiden åkte tjejerna och handlade. Sätta upp tältet... var kul ;-)

Kl 15 var det dags för första punkten på programmet, nämligen Provledarutbildning. Marie Nylander var vår lärare och vi fick oss en duvning i regelverk och lite annat smått och gott, som man som provledare bör känna till.

Kl. 18.00 var sedan invigning med "skumpa" och tilltugg, där först Lennart hälsade alla hjärtligt välkomna och sedan fick Lillemor ordet och drog program och lite förhållningsregler. Stämningen var på topp och vi minglade runt tills det var dags för middag. När vi hade ätit öppnades baren som denna kväll Lillemor och Agneta ansvarade för. Minglandet fortsatte sedan långt in på "natta", som vi säger i Värmland.

Lördag (Sol och varmt)

Frukost kl. 8-10

Ringträning, kl. 10-11 för oss alla som kände att vi behövde det. Ingrid, som höll i detta berättade och tipsade oss nybörjare vad vi skulle tänka på och kanske träna lite mer på innan söndagens allvar... Parallellt med detta startade en teckningstävling. Temat var Breton och alla barn som ville vara med fick så klart vara det! Prisutdelning skedde i samband med galamiddagen och vinnare blev Isak Ekback. Det vinnande bidraget kommer att få pryda nästa Breton bladets första sida!

Lunch vid 12 och sedan uppfödarmöte mellan kl. 13-14. Undertecknad höll i detta första försök att få igång en dialog mellan våra alla uppfödare och oss i styrelsen. Temat var "Vad fungerar bra idag och vad kan bli bättre?" Mötet hade 16 deltagare och kort sammanfattat vill uppfödarna få bättre stöd på klubbens hemsida, som de också tycker borde uppgraderas! Något för oss i styrelsen att jobba vidare på.

Två pristagare! Thomas Ekström med Da Vinci Du Mont Därangac (Vinci) BIM samt Lars Farnes med Coco du Vallon de la Rigaude (BIR)

Sedan var det dags för en Apporteringstävling där först hunden skulle hämta en kastad fågel och efter avlämning skulle föraren sätta hunden och själv sedan "apportera" en flytande apport i ett vattenkar. Många deltagare (26 ekipage) genomförde detta prov med framgång. Det vi alla hade gemensamt var att vi hade kul och att ALLA klarade av apporten! Detta gällde BÅDE hundar och förare. Publiken som verkligen stod på första parkett verkade verkligen njuta av både apportering och väder!

Efter en del förvirring runt teknik och utrustning kunde Lennart ge oss åhörare, i en föreläsningssal fylld till bredden, information om hur en rip-inventering gick till och hur man utvärderade resultatet statistiskt. Många var vi nyfikna på om det fanns någon information om hur det ser ut i år, men detta får vi vänta på tills årets inventering är klar och utvärderad strax innan premiären.

Sedan var det Marie tur att ge oss en rapport från Frankrike och deras raskonferens. Marie visade bilder och berättade hur diskussionerna runt vår ras pågick i Bretonens ursprungsland. Bl.a berättade Marie att man i Frankrike diskuterade mycket runt storleken på våra hundar och också att de orange-vita hundarna och de övriga färgerna, ställs ut var för sig.

Efter dessa intressanta föredrag fick vi alla en chans att göra oss vackra innan det var dags för galamiddagen!

Lillemor får sin ripa

Maten var väldigt god och under middagen var det även en del tal och presentutdelningar.

Först ut var Marie Nylander, som i egenskap av sekreterare i SKF, gav oss, SBnK, en fin kniv som jubileumpresent. Vi får fundera på hur vi ska använda den, kanske som ett vandringspris? Sedan var det Lennarts tur att passa på att ge vår domare, Marie, en ripa i keramik, som domargåva. Efter lite kramande och fotograferande var det sedan Lillemors tur att få en likadan keramik-ripa av Lennart, för hennes engagemang och jobb för detta jubileum. Lillemor hade nog inte räknat med detta och blev väldigt glad och rörd för detta! Lars Farnes tog sedan på sig att tacka arrangörerna för gott arrangemang och önskade oss i SBnK lycka till i framtiden.

Efter maten var det så dags för dans för dem som kände sig hugade. För de andra fanns det goda möjligheter att mingla runt med ett glas vin och prata hund eller vad man nu ville...det blev sent även denna kväll.

Söndag (Regn...)

Frukost som vanligt vid 8 och sedan började utställningen kl. 10. General denna dag var Ingrid Freij, som höll i denna utställning med bravur. Domare var Marie Nylander. Nämnas kan också att hon även ordnat fram många av de priser som nu de 36 anmälda Bretonerna skulle tävla om!

På grund av regnet flyttades utställningen inomhus så en del av oss fick en del att göra med att flytta möbler i den konferenslokal vi fick vara i.

... och Marie

Precis som Agneta Berglund, som fick det stora nöjet att visa upp Mac-Nevis för första gången, vilket hon gjorde strålände, 1:a pris + HP, skulle jag också visa upp min unghund och måste erkänna att jag var lite nervös! Trots detta tycker jag att det gick riktigt bra. Jag fick väl inte honom att springa snyggt bredvid mig hela tiden och inte heller honom att stå som en staty framför domarbordet, men tydligen tillräckligt bra för vi fick ett 1:a pris och CK! Det visade sig senare att Vinci skulle bli BIM efter den segrande tiken Coco du Vallon de la Rigaude från Norge. Ägare och förare Lars Farnes.

Till slut skulle jag vilja tacka Lillemor, Tommy, Ingrid, Tobbe, Agneta, Lennart och min fru Annelie för det fina jobb ni alla gjorde före, under och efter detta mycket väl genomförda jubileum!!

*Stolt Bretonägare
Thomas Ekström*

**Klubben vill tacka våra
sponsorer vid Svensk
Bretonklubbs 35 års
jubileum 16-18 juli 2010**

Granngården, Vilhelmina

ICA, Vilhelmina

Eirams Kennel, Visby

Royal Canin

På jaktäventyr i Frankrike

Vi trodde inte resan skulle bli av så snart men våra nyvunna vänner från Frankrike mailade till oss och bjöd in oss till jakt i Frankrike. Vi var två par som blivit ditbjudna. I början av december var det dags. Efter att ha planerat och engagerat släkt och vänner som skulle ta hand om alla barnen i en vecka, skola, skjutsa till träningar, sköta om en liten 11 månaders pojke och allt som krävs för att driva ett familjeföretag var vi definitivt behov av semester. Min roll i resan var som följeslagare till min man. Det var han som skulle få jaga så mina förväntningar på resan var mer att se på hur jakten bedrivs och titta in lite hundar, eventuellt en shoppingrunda in till Paris då det var bara 12 mil in. Så fel jag fick.

Vi landade på kvällen på Charles De Gaulles flygplats där vi blev hämtade av vår värd. Efter att ha lämnat storstadens ljus bakom oss blev det nattsvart. Vi snirklade oss fram på mindre och mindre vägar tills vi äntligen var framme, Village Sant George 12 mil öster om Paris, välkomna. Det första vi fick vänja oss vid var kindpussandet sen tog champagnen vid och inte minst maten. Det vi trodde var huvudrätten var förrätten, när huvudrätten kom trodde vi inte det kunde bli mer, ack så fel. Då kom ostarna och painrichen in, puh vi klarar det, men nej, då kom den mestigaste chokladkakan jag sett upp på bordet och sist kaffet. Fantastisk mat, en mastig sallad, hjortgryta, lokala ostar och lokala viner och champagne. Mätta och trötta såg vi fram emot dag 2 i Frankrike och att få se var vi hamnat i dagsljus.

Värdparet bodde på en stor familjegård långt ute på landet. Det var ett härligt stenhus med enorma marker runtomkring och på gården fanns det får och ankor och inte minst hundar. De hade münsterländer, vaktelhund och slovenska kopovs som de använde till vildsvinsjakt. De var storbönder som levde på att odla sin mark. I Frankrike fungerar vildsvinsjakten så att jägarkåren som är ansvariga för att hålla nere vildsvinsstammen och det är de som betalar skadestånd till markägare som får sina odlingar förstörda av

vildsvinen. Så det finns ett intresse att hålla nere vildsvinsstammen. Vår värd lever för jakt och har jagat i många länder. På sina marker ordnar han olika skydd och utfodrar djuren så att han kan jaga på sina marker. I och med att han tycker om jakten så mycket så gör han även delar av sina marker gynnsamma för vildsvin fast han kan få betala för det och även få sina egna odlingar förstörda.

Schemat för dag 2 bestod av vildsvinsjakt tidigt på morgonen. Det kändes som halva byn var samlad. Vi som är vana att jaga två, tre stycken tillsammans i lugna oändliga jaktmarker fick testa på något annat. För jakten krävdes det flera passkyttar utplacerade runt skogsdungarna som det ska jagas i och drev på tiotalet karlar och hundar och åter hundar. Det var bretoner, taxar, jaktterrier, münsterländers, vorsteh, slovenska kopov ja jag har säkert glömt någon ras. Till vår förtjusning blev vi tjejer erbjuda att gå i drevet vilket jag såg fram emot istället för att trampa omkring på gården. Vi fick ta på oss speciella byxor som skulle skydda oss från de vassa taggarna i snåret vi skulle gå i och varselvästar. Vidare skulle vi gå tillsammans med varsin skytt ifall något vildsvin skulle anfalla!!!! Vi fick strikta förhållningsorder om att hålla oss bakom vår skytt och hålla koll efter djurtunnlar i det tätta taggiga riset, det kunde komma ut både vildsvin och rådjur i full fart. Det var en massa ropande "hallå höger", "hallå vänster", för att hålla linjen rak, varnings rop, hundarnas pinglande bjällror, ylande och skällande. Mitt i allt ståhej sköt man på morkullor. De bringade tur sa dem och tog pennfjädersnäsor som trofé. Även räv kunde skjutas om man hade skottläge. Däremot fick man inte röra en död räv då den kunde sprida parasiten, fransk hjärtmask. Den primära uppgiften för skyttarna i drevet var dock att skydda hundarna mot anfallande vildsvin. Men vi fick veta att det var sällan de behövde ingripa, då svinen drevs ut ur skogen av hundarna och sköts av någon passkytt.

Det var ganska tufft snår att gå i. Man rev sig och snavade mer än man gick men jag lärde mig tillslut att lyfta på fötterna ordentligt för annars hamnade man efter, det var ingen söndagspromenad. Den här dagen uppträde

Drevet

inte svinen som de brukade, det hade regnat mycket och svinen ville inte springa ut på det blöta, mjuka fältet utan stannade och utmanade hundarna. Min väninna var några centimeter ifrån att bli översprungen av en 90 kilos galt och skytten fick sänka iväg ett skott på en meters håll, tyvärr inte direkt dödande. Galten sprang mot oss och hundarna började ställa den, vi hörde hur svinet började grymta och skrika, hundarna morrade och skällde. "Min" skytt sprang genom riset som värsta häcklöparen och jag försökte hänga på genom snåret. När vi kom fram hade en skytt hoppat på galten och gett ett dödande stick med den speciella "dolk" liknande kniven alla i drevet bar, men den fortsatte att kasta med huvudet. "Min" skytt hoppade även han på galten och stack in kniven, efter tre stick tog den sitt sista andetag. Galten hade enorma betar och jag såg att flera skyttar började kolla sina hundar. Mycket riktigt två hundar hade blivit skadade, en hund riktigt allvarligt. Det var "min" skytts

hund och han kastade sig iväg till veterinären med hunden. Det var bara för mig att hjälpa till så mycket jag kunde och fick ta hundar och vapen medans drevkarlarna drog ut galten ur skogen. Adrenalinet pumpade. Men dagen var inte slut och vi bytte skogsdunge.

Vi hade inte gått många meter förrän jag och "min" skytt upptäckte att hundarna ställde ett vildsvin inne i dens bo, den vägrade springa. Den var så nära så det enda jag tänkte på var att jag inte ville bli översprungen men ville absolut inte missa vad som händer. Jag hoppade upp på en nedfälld trädstam och hade perfekt överblick över situationen när jag hör att min skytt är orolig för hundarna men att han inte kan skjuta utan risk för att skada hundarna. Rädd efter dagens incidens förvandlas min beskyddare till värsta Rambo och hoppar ner på svinet och dödar den med sin kniv. Där står jag och vinglar på min trädstam och försöker ta kort på hela situationen, vilken

komedi, vilken upplevelse, sjutton vad skojs. Jag kan säga att vi hade lite att prata om på vägen tillbaka till gården med våra män. De hade suttit på pass och hört vilket liv det var i skogen med hundskall, skott, vildsvin som skrek, människor som skrek och mitt i allt var vi. Tyvärr hade de haft lite mer långtråkigt då nästan inga vildsvin hade sprungit ut ur skogen mot passkyttarna, men glades åt oss tjejers upplevelser. Efter en sådan här jakttag samlas alla jägare och drevet för att äta en stor middag tillsammans. Men först vägs, fotas och slaktas bytet för dagen. Varje gård hade en egen slaktplats där slakten utfördes. Vi såg en intressant detalj i slakten, man tog undan vildsvinstestiklarna, undrans vad man gjorde med dem? Men det var nu äntligen vi fick klart för oss var kvinnorna höll hus...i köket. De bar in fat efter fat med mat och bordet dignade och champagne flödade. Vi fick veta att man aldrig blev dålig av champagne, men det skulle vara fin champagne och inget skit, och det stämde vi blev aldrig dåliga.

Spända av förväntan för dag 3 fick jag veta att jag inte skulle följa med på jakten. "Min" skytt var arbetskompis med en professionell hundtränare som även var med i Franska landslaget för breton. När han hade varit uppe och jagat med min man, hade han snappat upp att det var jag som hade dresserat upp vår breton och tävlade med den. Han tog med oss tjejer till Emmanuelle Marco, vi skulle få vara med honom hela dagen när han tränade sina hundar han hade i sitt stall. Mest hade han bretoner som han tränade upp och meriterade för olika kennlar, men han hade även vorsteh och engelsk setter. Bretonen är ursprungligen från Frankrike och klassas som en allroundhund inom jakt. Marco gjorde helt klart för mig att det skulle vara "riktiga" bretoner inte med andra raslinjer inblandade. Hans bretoner skulle vara kraftfulla, starka och explosiva och han tävlade enbart på fält. Han körde hundarna i par på fält där europeiska mästerskapen skulle hålla till och han bytte fält för varje hundpar. Hundarna gick i 110 knyck och de såg ut att springa efter en linjal när de slog med jämna slag över fälten, från kant till kant. Jag var helt tagen, vilken kraft, fart, stil och framförallt vilka slag. Jag fick

gå tyst efter honom och bara ställa frågor när han tagit in hundarna, han var perfektionist. Han höll hundarna i en speciell byggnad där temperaturen var konstant 18 grader och han hade en speciell buss med burar och en 200 liter vattentank. Han körde pass om ungefär 20 minuter sen gav han dem vatten och sköljde av dem, elithundarna torkade han extra noga. Han följde ett noggrant schema över året. På sommaren tekniktränade han hundarna, på hösten fälttränade han dem på fågel. Under vintertiden tränade han fart och stil på söket och på senvintern/våren var det tävlingar och innan sommaren var det semester för hundarna och han själv i en, två månader. Han jagade för hundarna till max 1-2 års ålder för att få upp jaktintresset sen var det bara tävling och premieringar som gällde för att slutligen ge hunden tillbaka till kenneln för avel. Han ville bara att instinkten skulle komma fram, inget mer. Marco resonerade så att hans hundar var till för att vinna tävlingar, för mycket fågelerfarenhet drog ned på det fina stora söket och farten. Hans hundar var otroligt lydiga men ändå sällskapliga och glada. Däremot såg jag att det fanns ett knep han hade när han tränade det fina söken, elhalsband. Jag hade känt under träningen lite misslyckad över min egen dressyr när jag såg de fina söken och farten, så lite log jag för mig själv, fuskare... Vi avslutade dagen på den lokala puben där jag fick berätta lite om vår fjälljakt. Han tyckte det var intressant men medgav att han aldrig tävlade i Skandinavien för han hade rena fälthundar. De skulle aldrig klara av att springa en hel dag på fjället. Glada över ännu en upplevelserik dag åkte vi tillbaka mot gården genom gamla byar som vi fick veta all historia kring. Väl tillbaka på gården väntade middag hos andra vänner i grannbyn, det blev rallartvätt och på med något annat än jaktkläder. Sen mat, champagne och många glada historier och skratt. Våra män hade fått vara med om kaninjakt med illrar och även jagat hare och and. Vi var båda nöjda över upplevelserna för dagen.

Dag 4 fick vi veta att vi tjejer skulle få åka till in till Paris och männen skulle fortsätta jaga. Vi tyckte att vi fått vara med på mycket mer än vi tänkt oss och att det skulle inte vara helt fel att

Jag och elithunden Viko

få uppleva den berömda staden. Sen att vi hade några barn hemma som förväntade sig något när vi kom hem spelade väl också in. Men det blev på ett lite annat sätt än vi tänkt oss. Våra vänner var inte så duktiga på engelska, så det blev en del missförstånd oss emellan ibland, vilket är ett understatement. De frågade vad vi ville se i Paris och vi räknade väl upp de vanliga sevärdheterna med tanke på att någon av dem skulle det vara skoj att se. Nix, vi borde ha förstätt när vi såg vår blivande guide ta sig för pannan och började svettas, han undrade hur i all sin dag skulle vi hinna ta oss runt på en dag och se allt. Ja det hör ju inte till en jakthistoria men nog jagade vi monument kan jag säga, vi hann med alla monument till kostnad av lite ömma benhinnor. Min man hyllade vår Parisguide som hans hjälte då han inte låtit oss shoppa alls, jätteskoj. Våra man

hade vilket fall haft en riktig trevlig jakt dag där de fällt rådjur, vildsvin och druckit champagne och ätit en enorm lunch. Givetvis avrundades dagen med att vi alla samlades för att umgås och äta. Denna sista kvällen tillsammans bjöds det på plockmat innan middagen som gåslever och något jag inte kände igen, men som var otroligt gott, och så champagne förstås. Vår värd undrade om jag ville veta vad jag åt, givetvis ville jag det. Vildsvinstestiklar. Jag behövde inte undra vad de använde dem till något mer. Konstigt nog började det växa i munnen på mig trots jag nyss hyllat hur gott det var. Till middagen bjöds det på bacon inladad morkulla, stekt över öppen eld med huvud och näbb kvar. Sen ostar, chokladkaka, kaffe, praliner, vin och mer champagne.

Vår sista dag och höjdpunkten på hela jaktresan skulle det jags hjort, inte hanhjort då troféhjortarna reserveras för familjemedlemmarna, men även vildsvin. Vi skulle få jaga på en stor markägares marker där även ägarens adelsvänner från Paris skulle delta. Vår värd kallade dem helgägare, de var inga riktiga jägare ansåg han. De var höjdare med kavaj och knuten slips, knickersbyxor med tofsar vid knäna som mötte oss när vi skulle gå genom reglerna för dagen. Före varje jakt var alla väldigt noga med att planera hur drevet skulle gå och vilka säkerhetsregler som gällde. Denna jakt ville jag sitta med min man på pass och lugna nerverna. Men spännande blev det ändå. Vi såg mycket vildsvin men hade inte skottläge. Vi fick inte skjuta suggor med ungar och inte mot drevet eller mot andra passkyttars håll. Men min man fick tillslut läge och fällde sitt första vildsvin. Ett skott som dödade direkt, härligt. Vi såg hjortar men det var troféhjortar tyvärr. Bytet för dagen blev ganska stort vilket var roligt. Det blev ett snabbt farväl och en lång resa tillbaka till civilisationen för att ta flygplanet hem till verkligheten. Resan diskuterades på längden och tvären på vägen hem och vi var trötta men otroligt nöjda över den gästvänlighet och generositet vi mött. Vi hoppas vi kan få bjuda tillbaka på en underbar jakt och matupplevelse här uppe hos oss snart. Men vad ska vi dricka...

Gun Sörensen

Denna tripp skall jag göra om

Rösten i andra änden av telefonluren lät nästan desperat. "Min breton är snart två år och har ännu inte fått någon riktig chans att hitta fågel." Jag hörde tydligt en vädjan om hjälp i rösten.

Som relativt nyblivet regionombud för bretonklubben kände jag plötsligt hur ansvaret började tynga mina axlar. Människan behöver hjälp tänkte jag. Hur fixar jag det?

Jocke Almgren poppade upp i mina tankar. Jocke hade erbjudit mig träningstillfälle på hans bästa jaktmarker när jag tog en valp efter hans enormt duktiga hund Tarsan. Naturligtvis, så skulle jag göra tänkte jag. Jag skall bjuda ut mina tjänster på de bästa jaktmarker jag känner till för denna bretonkompis i nöd.

Inte så lätt fixat visade det sig. Människan ville absolut inte att någon annan skulle vara närvarande när han tränade sin hund. "vill bara ha lite tips om bra marker att träna min hund på, helst där man är garanterad fågelkontakt" förklarade bretonägaren för mig.

Resultatet blev en anvisning om var det enligt mina erfarenheter gick att hitta ripa. Detta gällde både Gällivare och Kiruna kommuner. Enorma områden och en pinsamt begränsade erfarenheter blev mitt omdöme om det råd jag gav.

Mitt i känslan av tillkortakommande slog nostalgins klor in i bröstet likt en fjällvråk som slår en lämmel. Minnen från jaktupplevelser långt tillbaks i tiden hade poppat upp i mina tankar. Allt i ivern att hitta bra fågelmarker till en bretonvän i behov av hjälp.

Linoive, Lilla Korainen, Stora Korainen och Kibble var namn som klingade som silverklockor i nostalgiska öron. Alla är det namn på lågfjäll som ligger norr om Malmberget. Fjäll som en gång i tiden tog min jaktliga oskuld när det gäller jakt över stående fågelhund.

Nimbus, min bretonhund hade hunnit bli tre år gammal och lite till. Visst var han lite valpig ännu men tillräckligt duktig för att jaga med. Otroligt kul att kunna introducera Nimbus på de gamla jaktmarkerna. Samtidigt skulle möjligheten att återväcka gamla minnen från Malmbergsfjällen bli en riktig bonus, tänkte jag.

Stora Korainen blev valet för nostalgitrippen. Bara Nimbus och jag kändes helt rätt för just denna färd. Att fixa jaktkort visade sig inte helt lätt. Länsstyrelsens i Norrbotten nya regler för jakt i fjällkommunerna för oss Norrbottenska kustbor visade sig vara både byråkratiska och väldigt dyrt. Ett fyrsiffrigt belopp fattigare blev i alla fall ett lagligt besök uppe i min ungdoms jaktmarker verkligen.

Transporten med bil från Boden slutade på en smal grusväg strax ovanför odlingsgränsen vid Sikträsk, en nedlagd järnvägsstation drygt en mil norr om Gällivare. Härifrån var det bara apostlahästarna som gällde, detta i en flera kilometer lång uppförsbacke om inte minnet svek mig helt.

Stora Korainen är ett mycket udda lågfjäll. Man kan inte se henne varken från vägen eller järnvägen. Detta trots att fjället bara ligger fem, sex kilometer från både väg och järnhäst spår. Orsaken är att Stora Korainen saknar topp. Fjället är alldeles platt högst upp. Dessutom når hon bara precis ovanför trädgränsen. Skogen på fjällets sidor döljer henne totalt för insyn från en lägre höjd

Här stod så Nimbus och jag en tidig septembermorgon. Det var nästan omöjligt att se att vi stod vid foten av denna mystiska formation som bildats av inlandsisen.

Luften var hög och klar. Lungorna fylldes av livgivande frisk luft i varje andetag. Höstens färger dominerade hela landskapet. Det fullständigt sprakade av färger, gult, orange, blodrött och grönt. Jag stod som förhaxad utanför bilen. Det gick inte att undvika att suga in alla underbart vackra konstverk som naturen skapat.

Origo med husse, Nimbus och Arro på en kall fisketur i fjällen

Något hade definitivt förändrats inom mig genom åren. Jag hade stått på samma plats tidigare som en mycket ung man. Från den tiden hade jag bara minnen av en enorm spänning inför kommande jakt. Nu stod jag och bara njöt av en vacker naturupplevelse. Spänningen inför den kommande jakten fanns också, men helhetsintrycket gav mig så mycket mer just då.

Efter att ha plocka ihop utrustningen inför dagens strapatser började jag se mig om efter var Nimbus befann sig. Synen av hunden blev nästan skrattretande. Han stod och lyfte benet mot en tuva som fullständigt sprakade av höstens djuprödaste färg. Den hunden har en nykrare syn på tillvaron än vad jag har slog det mig. Det var som om Nimbus försökte säga

till mig "stå inte där och stirra, det är ju jakt som gäller".

Vi startade klättringen från vägen upp mot Stora Korainens topp i ett vackert morgonljus. Luften kändes också sval och skön även om den klarblåa himmelen talade om en betydande värme framåt dagen.

Början av färden var ganska enkel, fast mark med blandskog, tall, mindre granar och knotiga björkar. Landskapet böljade lite upp och ner med små åsar och mindre stenskravel som med lätthet rundades.

Jag lät Nimbus gå ut i sök direkt från bilen. Skulle ju inte vara helt fel med en fin tjädertupp så här direkt på morgonen. Jag följde hundens

sök med blicken. Plötsligt såg jag att Nimbus reagerade på någonting. Han gick inte in i stånd, men någonting hade fångat hans intresse. Jag stod helt stilla och bara väntade.

Det minst förväntade inträffade. En stor älgko med sin kalv reste sig ur sin lega mindre än sjuttiofem meter framför mig. Älgarna drog i väg i våldig fart snett ner mot vägen. Nimbus stod bara och tittade efter dem. En känsla av tillfredsställelse spred sig i kroppen. Tankarna gick tillbaks till föregående höst när Nimbus fick för sig att det var jättekul att förfölja ett mindre antal flyende renar. Som tur var lyckades jag efter en något krävande språngmarsch genskjuta honom och fick möjligheten att tala om för honom hur fel det var att ägna sig åt den verksamhet han för tillfället bedrev. Nu kom kvittot, klövvilt var helt ointressant.

Färden fortsatte uppför fjällsidan. Terrängen började ändra karaktär. Allt knotigare björkskog var det enda som växte här i högre format än två decimeter. Dessutom började motlutet bli besvärande brant. Det behagligt hårda underlaget som vi ditintill hade trampa fram på hade också gått över till en betydligt mjukare konsistens. Fötterna sög liksom fast lite i varje steg i det mjuka gröna.

Jag kände tydligt hur pulsen dunkade i mina tinningar. Skjortan var fullständigt genomblöt av svett. Benen, de stackars benen. Låren började bränna på ett obehagligt sätt. Dessutom fick jag verkligen inte tillräckligt med luft, trots att jag flåsade som en blåsbälg.

Det här var inga minnen jag kunde identifiera mig med. Det brukade ju bara vara att så fort som möjligt transportera sig upp till den hägrande jakten. Jag mins ingenting av brännande lår eller lungor som kippade efter luft i varje steg. Det måste vara luftföroreningarna från industrierna i Ryssland som gjort att syremängden i luften minskat, blev min slutsats.

Efter ett tufft kämpande och väldigt många korta raster öppnade sig plötsligt landskapet. Fjällplatåns vackert böljande yta bredde ut sig framför oss. Känslan av tillfredsställelse gick

inte att ta miste på. Ljungen och ripriset lyste på långt håll i de vackraste färger naturen kan skapa.

Upplevelsen att åter stå på Stora Korainens toppplatå var överväldigande. Gamla minnen fullständigt blixtrade fram i huvudet på mig. De gamla jaktkompisarna presenterade sig åter, en och en. Även hundarna kom smygande. Bissan den strävåriga Vorsteh tiken, hon var den första hund som rapporterade till mig. Jag förstod inte vilken suverän hund jag hade förrän en erfaren jaktkompis bryskt talade om det för mig. "Du har en toppenhund som just nu rapporterar till dig och du fattar ingenting." Coromant den enormt vackra irländska settern sprang åter framför mig. Hans jaktliga bana fick ett abrupt slut när han blev slagen i nacken av en fjällvråk. Rädd för fågel var väl det minsta man kunde säga om honom efter den upplevelsen.

Obarmhärtigt drogs jag ur mina drömmar. Nimbus stod för fågel. På darrande ben, inte helt återhämtad efter klättringen, smög jag mig upp till hunden. Nimbus fick kommando att resa fågel och fem vackra ripor gick upp i luften. Glädjen var total när Nimbus stod helt lugn i uppfloget. En ripa föll för mitt första skott. Någon apport behövde vi överhuvudtaget inte fundera på. Ripan låg kvar helt öppet med svagt slående vingar i det låga riset. Nimbus fick slicka lite blod ur näbben på fågeln och vi var väldigt nöjda med dagens första fågelkontakt båda två.

Dagen uppe på fjällplatån blev till en enda lång nostalgitripp. Utsikten västerut avslöjade de enorma myrområdena bort mot Lina älv och med Sjaunja i fjärran. Jag hade helt glömt bort känslan av oändlighet som infann sig när man blickade åt det hållet.

Efter ett antal timmars jakt öppnades också den fullständigt andtagande vyn i nordlig riktning. Det kompakta fjället Linoive stod som en staty i fjärran. Där fälde jag min första ripa för Bissan för genom mitt huvud. Ett leende gick inte att undvika och en behaglig värme spred sig i kroppen vid tanken på de stunder Bissan och jag fick tillsammans.

Lilla Korainens toppiga profil låg som en förpost till Linoive. Det fjället lockade alltid att jaga på. Varför? Oerhört jobbigt att ta sig upp på. Dessutom fanns det sällan bra med fågel där. Kanske var det utsikten, eller strapatsen att bestiga toppen. Hur som helst det infann sig alltid en behaglig tillfredsställelse efter att ha nått toppen på Lilla Korainen, tom på fågel eller inte.

Bortom allt detta tornade det enorma Kibble massivet upp sig. Hur många timmar hade jag inte tillbringat där, oförtjänt angenäma stunder med bra väder och goda fångster. Men, lika ofta hade vådrets makter gjort tillvaron till ett mindre helvete där uppe. Stormbyar med snöblandat regn, så intensiva att blixtlåset till tältet frös fast och fick tinas upp med hjälp av spritköket och en upphettad kniv.

Jag kom på mig själv med att bara stå och drömma. Nimbus hade tydligen registrerat detta och helt slutat söka. Han stannade till långa stunder på avstånd och kontrollerade om jag överhuvudtaget fanns med.

Skärpning Pigge, tänkte jag och fokuseringen på jakten blev åter prioriterad. Fågeltillgången där vi befann oss var väl inte något särskilt att skryta med. Trots det fanns det fågel för åtminstone några middagar i fågelsäcken när

det var dags för att börja nedstigningen från detta magiska fjäll. Nimbus hade skött sig bra och jag konstaterade att jag egentligen var ganska nöjd med det jobb han gjort under dagen. Ett par eftergångar hade vi fått uppleva i de mest spännande situationerna. Men i huvudsak var vi nog båda rätt nöjda.

Under hemfärden i mörker längs grusvägarna förbi Nattavaara och Messaure beslutade jag mig för att denna tripp skulle jag göra om. Det är nu fyra år sedan de tankarna dök upp.

En ny fundering har slagit rot i mitt huvud. Otrolige Origo är numer en medlem i familjen. Han är en jättepigg och glad breton som kommer att vara mogen för att följa sin husse på jakt om inte till hösten så åtminstone till nästa höst. Kanske är Korainen och Linoive lämpliga ställen att avslöja jaktens hemligheter för en ung breton från Gotland. Är fågeltillgången god kanske det blir verklighet.

Skitjakt på Er go vänner.

*Bretonhälsningar
Stig-Åke "Pigge" Göransson*

Med Tarzan, Tess och Cessna på ”rypetaksering” i Norska Finnmark

Jag hade precis skjutsat mina fiskekompisar, Lars och Göran, till flygplatsen efter en veckas härligt umgänge och socialt liv med inslag av harr och öringfiske vid min stuga efter Torneälven. Nu var jag i full färd med att packa om ryggsäckar och utrustning för att så snabbt som möjligt köra de 85 milen i nordostlig riktning upp till Lakselv och Porsanger kommun i hjärtat av Finnmark. Nu väntade 10 efterlängtningssemesterdagar på mig. Ett digert schema av skojiga aktiviteter väntade på mig och hundarna, tillsammans med Anne och hennes 3 grabbar och 2 hundar. En mycket viktig punkt på dagordningen var dock ripinventeringen av 6 linjer på

Finnmarkseiendomen som Anne och jag tagit på oss att genomföra under dessa dagar. Men först skulle nu den dryga 12 timmar långa bilresan genomföras. Klockan 19.00 rullade min bil ut från Kiruna C mot Riksgränsen / Bjerkvik och strax efter klockan åtta, morgonen efter klev jag in genom dörren hemma hos Anne uppe i Lakselv. En timmes sömn i bilens framsäte under natten hade det blivit, och nu väntade ytterligare 1,5 timme på kudden innan planeringen inför genomförandet av de 2 första ripinventeringslinjerna skulle ta vid och sedan genomföras kommande natt, utan sömn. Finnmarkseiendomen som förvaltar hela Finnmark, bestående av 11 kommuner, har under de senaste åren ripinventerat en total linjelängd på sammanlagt 860 km per år i Finnmarksområdet. Normalt sett så inventeras 330 km inventeringslinjer på Finnmark, men mellan åren 2006 till 2011 har man även deltagit i ett forsknings och förvaltningsprojekt som gjort att man inventerat ytterligare 530

*Anne, Tarzan Tess och Cessna tar en vilopaus med lite skrivjobb efter ett lyckat fågelarbete.
Foto: Joachim Almgren*

Cessna av Sarahkka har hittat en kull med ripor som hon reser förtjänstfullt. Foto: Anne G Bakkevold

km linjer/år under denna period. Den stora skillnaden mellan förvaltningen av ripjakten på Finnmark och den som jag har kunskap om från Länsstyrelsen i Norrbottens sida, är att Finnmarkseiendomen använder fakta om riptillgången från sina inventeringsresultat på ett mer aktivt sätt i sin förvaltning. Detta har aldrig Länsstyrelsen i Norrbotten brytt sig om hittills. Här säljs det lika många kort och med en konstant baglimit om 8 ripor och 3 skogsfåglar/ dag oavsett om tillgången på fågel är bra eller inte. Att man sänder ut budskap om bra tillgång på fågel i Norrbotten varje år har inte bekymrat förvaltaren. Den senaste jaktsäsongen så sattes baglimiten på Finnmark till 2 dalripor och 3 fjällripor per dag och jägare. Tjädern har varit totalfredad under ett antal år i hela Karasjokksområdet, däremot så får den jagas i delar av Kirkenesområdet. Dessa beslut tas efter rip & tjäderinventeringen för att sända ut "rätt" marknadssignaler till såväl lokala som tillresta småviltsjägare till området.

Det är fågelhundklubbarna som utför ripinventeringen på uppdrag av Finnmarkseiendomen (Fefo) och får för detta en ersättning till klubbarnas verksamhet. Vesfinnmarks fuglehundsklubb tog hand om 90 inventeringslinjer bara inom avdelningen Porsanger vid årets ripinventering. Denna får genomföras fritt mellan den 5:e och 20:e augusti. De hundförare och hundar som inventerar minst 4 linjer får sina årsjaktkort för besväret.

Anne och jag hade tagit på oss att inventera 6 linjer vilket fördelades på 3 inventeringsdagar så att hundarna skulle hinna återhämta sig ett par dagar mellan varje inventering. Varje inventeringstur blev dryga 2 mil per tillfälle och vi gick i mellan 10- 12 timmar. Våra linjer startade bara ett par hundra meter från vackra Porsangerfjordens strand ute vid Kjaes och gick sedan in över en höjplatå i ostlig riktning. De varma dagarna vi haft (20 -25 grader) gjorde att vi valde att inventera under kvälls/natttid för att hundarna inte skulle

få värmeslag. Vittringsförhållandena var inte lätta för ringrostiga hundar och den som i utgångspunkt klarade av förhållandena bäst var gamlingen Tarzan, 11,5 år gammal, som direkt visade var skåpet skulle stå när han hittade och stod för de flesta av det 30-tal ripor som vi hade på de första två linjerna dag 1. När det gällde avdelningen sök med avseende på fart och stil så var Annes unga superbreton” Cessna” den vassaste och råaste av alla våra 3 hundar tillsammans. Hon sprang mest, bredast, fortast och med högst intensitet. Tarzan sprang minst räknat i antal kilometer men jagade smartast och jagade hela tiden med mycket gott resultat, även om inte sökbredden och farten längre kan jämföras med de yngre förmågornas. Tess såg lite halvseg ut bredvid Cessnas explosiva sök den första inventeringsdagen men kom sig efter ett tag och gick sedan riktigt starkt under den tredje inventeringsturen. När det gäller avdelningen sökupplägg och förmåga att sortera ut lukt i mycket varmt väder vid svåra förhållanden, så ser man att erfarenhet och ålder har en mycket stor inverkan och betydelse på effektiviteten att hitta fågel hos hundarna. Ingen av våra tre hundar är ju direkt några oprövade kort utan har massor av meriter, men erfarenheten har betydelse dessa gånger. Noteras kan dock att Tarzan, drygt 11 år, som firade stora triumfer dag 1 med sin precision och sin lydighet i fågel, förföll totalt till rena unghundssynder under den andra dagens inventering. Han hittade en stor kull ripor på 11 fåglar som han stod för, tjuvreste, stötte och sedan gick hejdlöst efter i flera omgångar, innan husse fick fatt i honom för ett litet medarbetarsamtal.

En intressant episod i inventerandet, var när ett gäng, bestående av 5 arga fjälllabbar angrep våra hundar. Fåglarna var riktigt aggressiva och närgångna. Tess och Cessna blev märkbart störda av uppvaktningen och kom in till husse och matte utan att jaga tills området passerats och de lugnat sig lite. Hjortrontillgången i området vid våra linjer var mycket hög, med massor av stora fina och lagom mogna bär.

Vi plockade och åt mängder där vi gick fram. Vi var dock allt för upptagna av att inventera ripor och träna hundar(läs: trötta) för att orka plocka med oss bär för senare användning. Totalt sett kan inventeringen summeras som en mycket nyttig start på jakt och jaktprovssäsongen hösten 2010. Alla hundar har haft fina fågelarbeten och konditionen på såväl hundar som hussar och mattar är på klart uppåtgående. Totalt har vi haft 58 ripor som motionerats på våra 6 linjer. Kullarna har innehållit mellan 5 och 11 kycklingar/ kull. När vi pratat med andra som inventerat ripa har vi nog varit ganska lyckligt lottade trots allt med våra linjer. Resultatet i övrigt, verkar utifrån de vi hört, vara högst varierande sett till fågeltillgång och tilläggas kan att det område som Anne och jag nu gått har varit ett referensområde i ripforsknings projektet med totalt jaktförbud under några år. Området har endast använts under jaktprovsverksamhet, men då utan fällning av fågel. Glädjande för min och Annes del var att vi under den sista inventeringsdagen även fick med oss Annes äldsta son, Anders, 17 år gammal på vår 12 timmar långa tur som fotograf. Anders är i full färd med att ta ”jegerproven” och sköt sin första ripa tillsammans med mamma under en uppsiktsjakt redan för ett par år sedan.

Nu är jag i Kiruna igen sedan några timmar tillbaka och nu skall hundträningen intensifieras ytterligare inför stundande jakt och jaktprovssäsongen. Om ett par timmar så skall även Trapskyttet ingående i Kiruna jakt och Fiskes tävling ”Hund & Förarpokalen” avgöras så nu måste jag fokusera på annat än skrivandet för en stund.

Lycka till i höst!

Joachim Almgren

Ytterligare en bild från detta äventyr finns på baksidan av tidningen /red

Nationale d'élevage

2010

Varje år genomför CEB Club de l'Epagneul Breton, alltså Franska Bretonklubben en stor huvudutställning. Detta är klubbens årliga stora samling förutom jaktproven framförallt på våren. Årsmötet genomförs också under denna helg.

Evenemanget genomförs varje år på en ny plats och i år var evenemanget förlagt till Millau i Mittpyreneerna. Det är alltid aktiviteter i dagarna tre och i år var det to m fyra dagar. Det började nämligen med ett domarseminarium på torsdagen och det var den stora anledningen till att jag tidigt bestämde mig för att åka i år. Jag har förvisso varit på väg ett par gånger tidigare, men då har annat kommit emellan. 2001 var första och senaste gången jag var iväg

så det var verkligen en efterlängtat resa nu. Med mig på resan fick jag Maggan Lundqvist från Boliden. Ingen av oss pratar franska men vi klarade oss bra med vår engelska. Det fanns nämligen andra som kunde prata både engelska och franska när vi behövde hjälp.

Det blev en något jobbig resa, speciellt för Maggan som p.g.a. svensk flygstrejk fick åka buss från Skellefteå till Arlanda. Jag själv klarade mig eftersom jag reste till Stockholm redan dagen före, då strejken ännu inte börjat. Jag var dock drabbad veckan före, så lite rättvisa fanns väl i alla fall. Vi flög sedan till Toulouse och hyrde bil där. Bilresan var ca 20 mil enkel resa.

Domarseminariet var föranlett av att franska klubben (som tillsammans med Franska Kennelklubben "äger" rasstandarden) arbetar med en revidering av nuvarande standard.

BIR och BIM på nationalutställningen i Millau. BIR är Cyrano de Saint Lubin och BIM är Biou des Pigenettes

Det man börjat med är att CEB genom FCI sånt ut cirkulär till samtliga FCI-anslutna kennel-klubbar runt om i världen där man påtalar vikten av att mäta bretonen på utställning. Det visades bl.a. bilder på en breton från Cypern, vilken mätte 43 cm men som flera gånger tilldelats CACIB och BIR, ett allvarligt fel alltså eftersom den hunden är för liten och därmed inte ska tilldelas något pris alls. Beträffande mätningen så ligger vi i Sverige alltså långt framme, för vi har haft obligatorisk mätning sedan 1996. Tyvärr är dock inte alla domare så bra på att hantera mätsticken, speciellt många utländska domare.

På seminariet diskuterades det även mycket kring typ och färg – hur en trefärgad hund ska vara tecknad samt att många hundar blir mer och mer ”överfärgade”. En breton är en vit hund med tecken. Det betyder dock inte att den får vara hur vit som helst. Det är önskvärt med ca 50/50. Det kan tyckas ganska oväsentligt med vilken färg hunden har, för den jagar ju inte med färgen, vilket jag själv många gånger sagt. Detta är dock vad rasens hemland påtalar.

På seminariet fanns det representanter från många länder. Det var från Tyskland, England, Schweiz, Italien, Canada och kanske något ytterligare land som jag glömt. Och så Maggan och jag från Sverige då.

Fredagen ägnades åt egen rundvandring i staden Millau för att efter den gemensamma lunchen via buss göra ett besök med guide i den lilla medeltida byn Compeyre med tillhörande vinprovning. Byn var otroligt vacker och vinet ganska gott. Den tidigare lunchen vill vi dock glömma!

Nästa dag var det återigen dags för sightseeing. Nu skulle vi få en guidad tur till den fantastiska viadukten som finns utanför Millau. Den är 2,5 km lång och består av 7 bropelare av olika höjd. Den högsta är 343 m hög och det är världens största monument, högre än

Eiffeltornet. Storleken på bropelarens fot är som en tennisplan! För den som bara ska passera Millau för vidare färd sparar denna viadukt mycket tid för den resande mot om man ska köra på den gamla vägen, vilken fortfarande är i fullt bruk. Det kostar 6 euro att köra över bron.

Nu var det dags för en helt klart bättre lunch än dagen före. Fransmännen äter dessutom lunch i flera timmar! Här njuter man av maten.

Det är en helt fantastiskt vacker omgivning kring Millau. På en del kullar gick det mängder av vita får och betade. Inte långt från Millau ligger byn Roquefort. Ja just det – du tänker på ost när du hör detta förstår jag. Det stämmer alldeles utmärkt – osten tillverkas här och det är med den som med champagne, den får inte kallas för roquefort om den inte har tillverkats i denna by och lagrats i ett speciellt berg. Vi fick en guidad tur nere i grottorna och källarvalven där osten tillverkas och lagras. Det hela avslutades såklart med provsmakning och frivilligt köp.

Både fredagskväll och lördagskväll var det fin middag i Millau. Sådana här arrangemang är det varje år. Fransmännen tar mycket väl hand om oss utlänningar och ordnar trevliga saker för oss. Det vi väl saknade den här gången var ett kennelbesök, men jag vet å andra sidan inte om det fanns någon större uppfödare i regionen. Det var i alla fall en duktig grupp som ordnat hela helgen.

Så var vi då framme vid den stora dagen SÖNDAG, då utställningen gick av stapeln. Årets utställning hade lockat 236 anmälda hundar, något färre än året före då det var 274. Toppnotering var det vid 100-årsjubileumet 2007 då det var 327 anmälda.

Bedömningen pågår samtidigt i 5 ringar. Vit/orange bedöms för sig och övriga färger för sig. Det betyder alltså att det finns chans på

2+2 CAC (cert) men slutligen blir det ett BIR. CAC kan bara hundarna från öppen klass och jaktklass konkurrera om.

Det är en hög ljudnivå hela tiden. Nej de är inte från hundarna, men det är högtalare på med antingen någon som lämnar diverse info (som vi ju inte kunde förstå) eller hög musik. Det är inga problem att gå in i ringen och fotografera de hundar man vill, bara man inte stör bedömningen. Det fanns många vackra, typriktiga hundar att titta på. Hade jag bara haft plats så hade jag gärna tagit med mig några hem och jag tror att detsamma gäller för Maggan. Jag fastnade speciellt för några hannar vit/orange. Det visade sig när jag kollade i katalogen att de kom från samma kennel och inte nog med det – de 4 hannarna kom ur 4 olika kullar men hade samma far.

Under stor pompa och ståt utsågs slutligen årets vackraste breton och det blev vit/orange hane Cyrano de Saint Lubin från jaktklass och vackraste tik blev Biou des Pigenettes. Alltså två hundar från två välrenommerade med många, många års erfarenhet. En kullsysster till Biou finns f ö i Norge. Det är Bird des Pigenettes som ägs av Hallgeir Bergh och som blev WW-08 i Stockholm. Hallgeir var som vanligt på plats och hans reskamrat Jan Monsen är också en flitig gäst på detta evenemang. I år var de dock de enda från Norge. Till utställningen kom det faktiskt ytterligare ett svenskt par. Alain Tortora och Helen Johansson har sitt franska hus ca 9 mil från Millau och eftersom de var där just den här helgen så passade de på att komma och titta.

Det hela var i alla fall väl värt resan. Nästa år är NE i mitten av augusti. Jag har tyvärr inte platsen i minnet, men den ligger i norra Frankrike – inte så långt från Calais. Vi kanske skulle åka ett helt gäng svenskar nästa gång. Det är en upplevelse som varje verklig bretonentusiast någon gång ska uppleva.

Marie Nylander

World Dog Show 2010

Varje år genomförs FCI:s World Dog Show någonstans i världen. FCI är alltså den internationella kennelorganisationen dit de flesta länders kennelklubbar är anslutna.

1998 stod Finland som värd för utställningen som då var i Helsingfors. 2008 var det dags för Sverige att äntligen få arrangera detta evenemang och nu i år var det så dags för vårt södra grannland Danmark. Utställningen genomfördes i Herning på Mitt-Jylland och hade lockat ca 20 000 hundar. Det var ungefär lika många som det kom till Stockholm, men med den skillnaden att i Herning var det även valpar med, vilket det alltså inte var i Stockholm.

Eftersom jag varit på de två övriga WDS som genomförts i Norden, kändes det mer eller mindre självklart att jag skulle till Herning också. Det blev en snabbvisit hemma efter Frankriketuren (se annan artikel), i stort sett bara för att packa om väskan och hämta gubbe och hundar.

Bretonerna var tyvärr inte alls så många som jag hade hoppats. Det blev slutligen 23 anmälda och av dessa var det 4 svenskägda deltagare. Bara en av dessa var dessutom svenskfödd, men ytterligare en svenskfödd hund fanns där. Han bor numera i Nederländerna. Inte ens arrangerande landet Danmark var särskilt välrepresenterade. Endast 4 hundar var danskägda. Det var f.ö. lika många (eller få!) norskägda hundar på plats. Flest hundar kom från Italien, men även Frankrike och Ukraina var representerade.

Endast en hund med lång svans ställdes ut och det var min Raska. Det gick i alla fall ganska bra för samtliga svenska hundar.

Domaren var i alla fall svensk, nämligen Bertil Lundgren.

Undertecknad tillsammans med Svärta (Ebene des Amies de la Lande) och domaren Bertil Lundgren

Det blev en riktig italiensk jubelföreställning. Italienarna tog hem rubbet! De vann samtliga klasser där de hade hundar anmälda. Det betydde att tre vinnartitlar hamnade i Italien. Den fjärde blev SVENSK!

Min lilla fransyska Ebene des Amies de la Lande, vanligtvis kallad Svärta (eller Emma som husse envisas med att kalla henne, trots att det är MIN hund) blev i konkurrens med tre andra juniortitlar vinnare av klassen och med det World Junior Winner 2010. Matte var mäktat stolt! Ytterligare två av dessa tilldelades Excellent, bl.a. Marina Bengtssons hollandsimport De Winde's Esept.

De övriga två svenska hundarna var danskfödda Ciggi (som blev WJW i Stockholm 2008) och min Eirams Raska Rivjärn. Båda dessa fick Very Good.

Jag har bara ställt ut på WDS i Norden. Jag har faktiskt aldrig ställt ut utanför Norden. Frågan är om man ska satsa inför nästa år. Då går WDS i Paris. Fågelhundarna bedöms på söndagen den 10 juli.

Bretonhannar bedöms av CEB:s vice ordförande Mr Pierre Gaudin och tikarna av CEB:s ordförande Christian Gunther. Ses vi där?? Det skulle då kanske betyda minst två resor till Frankrike 2011. Ja, det kan man väl överleva.....

Marie Nylander

En annorlunda vårträning

Efter en ovanligt lång och riktig vinter hos oss här nere på västkusten så behagade snön äntligen försvinna i slutet av mars. I vanliga fall så hade vi nog varit igång redan i slutet av februari med lite fältträning men i och med all den vita vara som naturen denna vinter skänkt oss, hade detta med tidig fältträning blivit alldeles omöjlig att bedriva denna vår. Det var inte utan att man var lite nyfiken på hur de små livnen skulle ta sig an fälten då de inte sett annat än skidspåret på mossen och i skogen som vi varit flitiga på att bruka sedan mitten av januari. Väl framme vid marken så visade det sig att det blåste 4-5 sekundmeter, allt väl så långt men att den kom från nordost ställde till det lite, i

vanliga fall så är rådande vind här hos oss väst eller sydväst så det blev till att lasta in hundarna i bilen igen och åka till andra änden på fältet. Ut med hundarna igen och på med västarna, nu jäklar skulle det bli träning av.

Fältet som vi var på för dagen är tämligen stort, och vad vi visste så skulle det inte finnas kvar någon fågel sedan förra året men detta skulle ju bli ett utmärkt tillfälle att se efter om några raphöns hade behagat att stanna kvar där de fanns i höstas. Vi..... Jag och Johanna gick isär ett 150 tal meter så att vi försökte att täcka hela fältets bredd som är ca:400 m och sedan så gavs sökkommandot till båda hundarna som vid detta laget hade börjat trampa av iver och ville komma igång.

Elva som jag för sätter full fart och gör ett prydligt första slag för att vända vid kanten 150 meter bort och fortsätter emot mig för att plötsligt tvärstanna ett 50 tal meter ifrån mig.

Huvudet lite lägre än vanligt men visst fasiken stod hon. Jag hörde Johanna rya på Riva längre ut på fältet men tog ingen större notis om varför, utan gick fram till Elva och bad henne resa. Full fart i 3 meter och så rakt ner i ett sorkhål som den värsta räv. Men vad i helsike sysslar du med blev min spontana reaktion och sedan så infann det sig en 10 minuters period med en del allvarliga samtal om vad som skulle jagas och inte jagas med båda hundarna för Johannas ryande på Riva berodde på att hon också naturligtvis hade hittat dessa små västkustlämmlar.

Efter lite fler diskussioner om att lyda pipans signaler så började allt att funka riktigt bra, så med händerna i byxfickorna så gick vi där båda två och njöt medan hundarna jobbade på efter bästa förmåga. Plötsligt så vänder Elva tillbaka i ett slag och tvärstår med huvudet högt men med kroppen lite krum som hon blir när det hettar till.

Jag tjoar till Johanna.. KOLLA VA VACKERT.. Hon visslar till sig Riva och sätter henne så att jag kan gå fram och resa. På väg fram så hinner man ju tänka lite på vad det kunde vara.. Inte fasiken var det väl sork igen?? Beckasin, morkulla, hare eller kanske till och med en raphöna borde det ju vara med hennes så tydliga kroppsspråk. På ca:20 meters håll snett emot mig får hon resnings order och avancerar ett tiotal meter för att tvära upp i vind och riktigt precisera, vad jag då var säker på (en fågel..) varpå hon får en resnings order till och avancerar ytterligare ett tiotal meter mot ett lite tjockare parti i stubben och tvärstår igen.. visst fasiken måste det vara fågel!! Vorstehn som gått

bredvid mig hela tiden började nu vilja vara med och hjälpa till att påvisa vilt för husse då han nog tyckte att Elva inte gjorde det husse bad om i tillräcklig omfattning så han fick också en åthutning och blev sittandes en bit bort.

Jag går upp snett bakom Elva som lydigt stått kvar och ber än en gång om avance. Förnöjt ser jag henne kasta sig fram mot det tjockare partiet i stubben med följden av att hennes raska resning slutar i en våldsam kullerbytta och en luftfärd innan hon tar mark igen. Ur stubben så lösgör sig en räv som tryckt som en hare och lite förvirrat försöker att orientera sig var han kan sätta sig i säkerhet. Elva blev sittandes i "uppsprånget" precis lika naturligt som för henne att bli kvar i uppfloget efter en fågel. Jag vet inte vem som blev mest förvånad jag, Elva eller räven men att stå och kolla på en räv som knappt rör sig med att ta sig av fältet mitt i jaktmarken och vara alldeles oklädd(utan gevär) kändes lite märkligt. Naturligtvis så kom jag inte för mig att släppa på vorstehn heller för han hade säkert kunnat ta hand om denna ovälkomna gynnare lika bra som jag, men till och med han förblev sittandes stilla (det e'skit med lydiga hundar ibland) men högljutt beklagade han sig att han inte fick vara med och leka. Efter denna märkliga "fågeltagning" så fortsatte vi en stund till utan att hitta något mer men vad gjorde väl det.. Hundarna hade visat att de kunde och vi skulle ju iväg till kompisens härliga marker på Öland nästkommande helg. Där fanns det både raphöns, fasaner och framför allt harar i överflöd men det är en annan historia.

Peter Andersson

Regionträff med Apportering som tema.

Två tillfällen under sommaren har Region Västernorrland anordnat träff med Apportering som tema. Första träffen bestämdes snabbt för att komma igång. Tyvärr blev det bara 3 hundar varav 2 var mina egna. Dock smakade korven MINST lika gott ändå. Av apporteringsbiten blidde det väl si o så. Zingo visade upp lite vatten apport o Primus hämtade kajor på apportsök. Lilla Fajita tittade på med stora ögon o sniffade lite vaksamt på kajor, korp o kråka men järpen tvekade hon inte en sekund att sätta tänderna i. Vi bestämde att vi skulle träffas ytterligare i slutet på sommaren och då ha en heldag med samma tema.

Inför träff två, 31 juli, såg det först ut att bli en hel hoper med hundar. Därmed la jag ner lite extra energi på att skjuta ihop lite apportvilt, fixa vägvissningsskyltar, hantverka fram ett litet minnespris för framstående prestation och annat smått o gott. Då träffen infann sig i kalendern hade flera backat ur men vi blev ändå en glad skara på 11 man/kvinna/barn o 4 hundar.

Då hundarna befann sig extremt olika på utvecklingsskalan, ukl-ekl, körde vi lite blandat dagsprogram. Först körde vi lite lätt linförighet i skogsmiljö för att öka kontakten med våra hundar. Därefter blev de lite inkallningsövningar o dominansövningar. Efter det plockades diverse apportobjekt fram.

Allt ifrån hemgjorda dummies till stora trutar som hundarna fick göra sig bekanta med. De

blev hållfastövningar, kastapport o apportsök. Ett fåtal av våra hundar, dvs Primus =), hade längre erfarenhet av kajor, kråkor, trut o annat oknytt. Det var inte med någon större entusiasm de togs i övriga käftar. Men det fanns även annat trevligt som duva orre o morkulla med bland viltet.

Strax före lunch körde vi lite lugn i skott o flog samt ett par apport o orrhöna i samband med skott. Sen infann sig lunchen vilket alltid är hjärtligt välkommet.

Efter lunch blev det bada av. Det lockades o pockades med korv för att få ut de mer otrygga hundarna i vatten de mer hugade fick apportera lite utkastade dummies. Primus fick göra ett försök att bärga en trut. Eftersom han "ALDRIG" apporterat vilt i vatten var det en vild chansning. Det blev en tapper bärgning av truten som han greppat i vingspetsen o husse blev så stolt så. Vid andra försöket vägrade han greppa o husse fick bada han med för att korrigera hunden. Truten blev bärgad med ett visst mått av ovilja men för att vara unghund, strax över året bara, gjorde han ett kanonjobb enl. husse i alla fall.

Då träffen var helt i medlemsanda, inga proffsiga instruktörer fanns med, byttes tankar idéer o annat fram o tillbaks och gav förhoppningsvis någon av medlemmarna en tankeställare eller en o annan aha upplevelse under dagen. En mycket trevlig tillställning och alla verkade lyckliga vid dagens slut. Undertecknad med familj samt en barnfamilj till stannade kvar i sina tältkåtor över natten. Dagen avrundades med lite Skotsk änglavatten o kallrökt skinka till en helt fantastisk solnedgång och ackompanjemanget av snarkande barn och surrande mygg.

Jimmy Andersson, Regionombud för Västernorrland

Trevlig Bretonträff i Boliden!

Söndagen den 20 juni samlades Bretonvänner från Västerbotten och Piteåområdet till en enkel träff i Brukshundsklubbens stuga i Boliden. Träffen blev välbesökt med ca 25 deltagare och 19 hundar i varierande ålder. Vi började med kaffe och fika i väntan på att alla skulle komma och sedan drog det "allvarliga" tävlandet igång.

Apporttävlingen leddes av Marcus Andersson som fick se en fin uppvisning av både det ena och det andra, bra som mindre bra. En del hundar tyckte att det där vill jag behålla för mig själv eller att "Fy tusan vad det luktar illa" det här är under min värdighet. Skyttet med luftvapen som Tommy Lundqvist ledde, blev en mörk historia, i alla fall om man ser till träffsäkerheten. Men eftersom alla sköt så illa beslöts att skylla allt på vapnet. Inkallningstävlingen på tid hade Cristher Sandström hand om och många hundar var mycket lydiga trots att det låg två duvor gömda i bur mellan förare och hund. Tipsrundan var inte en helt lätt nöt att knäcka, om jag inte minns helt fel så var det ingen som tog full pott trots att alla svar kunde hittas i de senaste Bretonbladen.

Det gavs också tillfälle att träna lugn i flog under Louise Sandströms ledning som med sina duvor gjorde hundarna både ivriga och uppspelta men där de flesta skötte sig utmärkt. Mot slutet av tävlingen började en härlig doft av grillade hamburgare att sprida sig över området och alla lät sig väl smaka av den goda maten. Tack Bretonklubben för lunchen!

Efter maten skulle segrarna koras genom att resultaten från alla tävlingar lades ihop. Delad etta blev Karin Eriksson / Chica och Tomas Edmark / Roxy. Delad tvåa blev Louise Sandström / Dibla och Marcus Andersson / Egon. Delad trea blev Örjan Andersson / Ville och Gunnar Persson / Wino. Stort grattis till dessa som fick välja priser från ett gediget prisbord. Faktiskt så gediget att alla deltagare fick priser.

Vi vill därför framföra ett stort tack till våra sponsorer : Jakt och Trofé AB, ICA Extra, Bergteamet AB och New Boliden AB. Tack även till Brukshundsklubben för att de ställde lokaler och mark till förfogande. Tack också till alla er Bretonägare som kom och gjorde detta till en trevlig dag.

Tommy Lundqvist / Cristher Sandström

Foto: Gunnar Persson

Apporttävling 17 juli 2010 i samband med jubileumsträffen

Förare	Hund	Tid	Placering
Ingvar Johansson	Klippforsens Tindra	27 sek	1
Lennart Berglund	Suhlegan Spey	29 sek	2
Marie Nylander	Eirams Raska	30 sek	3
Jens Rones	Zina	31 sek	4
Margareta Lundqvist	Eirams Ramsa	31 sek	4

Hela resultatlistan på webben

Ögonblicksbild från denna tävling

Snapshots från Jubileumsträffen

Utställningskritik

Svenstavik 2009-08-02

Domare Marianne Holmli

Unghundsklass

Red Garlic's Kayenne s40541/2008 född 2008-04-10

E: Malthé

U: J Bijan's Lexus

Uppf: Agneta Andersson, Njurunda

Ägare: Barbro Ågren, Uppsala

Pris: ukl 2

Detaljbeskrivning: På den större sidan. Huvudet behöver utvecklas både bredd, skalle o nos. Kunde ha kortare öronlappar. Stark hals. Tillräckligt tillbakalagd skuldra. Kort överarm. Behöver lite mer tid att utvecklas. Stark kropp för sin ålder. Långt ländparti. Kunde haft kraftigare benstomme till sin storlek. Kunde haft fastare tassar.

Öppenklass

Fallini's Bela s22119/2007 född 2006-05-08

E: Solo Du Clos dárthemone

U: Caly

Uppf: Stefano Fallini, Italien

Ägare: Roger Månström, Duved

Pris: ökl 2

Detaljbeskrivning: Under medelstorlek men med en välbalanserad kropp. Kunde varit lite kraftigare i huvudet. Kunde haft kortare öronlappar. Stark rygg, lite fallande kors. Kraftig kropp med korrekt revbensvälvning. Ok benstomme till sin storlek. Bra päls o färg. Särdeles bra visad. Trevligt temperament.

Zöta s37844/2006 född 2006-05-01

E: J Vanity Charmant

U: J Tråslättens Extra

Uppf: Louice Sandström, Boliden

Ägare: Gunnar Olofsson, Östersund

Pris: ökl 3

Detaljbeskrivning: Över medelstor. Kunde varit kraftigare i kinderna. Öronlapparna kunde varit lite kortare. Elegant hals. Stark rygg men lite för lång i ländpartiet. Fallande kors. Uppdragen buklinje. Kunde haft kraftigare benstomme. Kohasig. Dålig päls för dagen. Trevligt temperament. På grund av storlek o typ 3:e pris.

Sundsvall 2010-05-22

Domare Frank Christiansen

Valpklass

Suhlegan Fajita s58994/2009 född 2009-09-01

E: J Varen

U: J Suhlegan Grace

Uppf: Öyvind Nagelhus, Bollnäs

Ägare: Lena Wedin, Kvissleby

Pris: valpkl 1

Detaljbeskrivning: 48cm. Vackert huvud med symetriska färger, något framskjuten skuldra. Ännu grund bröstorg, bra kroppslängd, uppdragen i buken, något öppna bakbensvinklar, bra päls. Något försiktiga rörelser.

Jaktklass

J Klippforsens Tino s32619/2007 född 2007-04-20

E: J SE V-01 Beyaz Töjre

U: J Höghalsens Wr Eira

Uppf: Mikael Eriksson, Lycksele

Ägare: Stefan Nygård, Holmsund

Pris: jkl 3

Detaljbeskrivning: 51cm. Mycket bra huvud, kort hals, framskjuten skuldra, bra vinklar bak, bra tassar, mycket grov kropp, högställd, krullig pälsstruktur, bra rörelser.

J Höghalsens Wr Eira s18457/2005 född 2005-05-25

E: Rikki

U: Tråslättens Waerky

Uppf: Hege Meldal, Norge

Ägare: Mikael Eriksson, Lycksele

Pris: jkl 2

Detaljbeskrivning: 46-47 cm vanskelig att mäta. Mycket bra huvud o uttryck. Bra överlinje, fallande kors, normalt vinklad, god könsprägel, bra rörelser, tunn o mjuk päls som inte tål vatten, något blyg.

J Klippforsens Tyra-Rex s32620/2007 född 2007-04-20

E: J SE V-01 Beyaz Töjre

U: J Höghalsens Wr Eira

Uppf. & Äg: Mikael Eriksson, Lycksele

Pris: jkl 2

Detaljbeskrivning: 51cm. Mycket bra huvud o uttryck o pigment. Rak front, något kort o mjuk päls, fallande kors, bra vinklar bak, prima färg,

mycket ostabila rörelser.

Hässleholm 2010-05-23

Domare Jean Jaques Dupas

Juniorklass:

Ebene Des Amis de La Lande s55533/2009
född 2009-06-01

E: R' Vampire Du Mas d'Eyraud

U: Taiwan de Kerveillant

Uppf: Joel M. Bouillaud, Frankrike

Äg: Marie Nylander, Visby

Pris: junkl 1 junkk 1 Ck BIR

Detaljbeskrivning: 47,5 cm. Very nice bitch. Well balanced. Excellent head. Nice expression. Lovely body. Very cobby. Excellent topline. Nice movement.

Öppenklass:

JWW-08 Ciggi s63011/2007 född 2007-04-11

E: Danmark Van Het Patryzenveld

U: Engbjergvejs Pippi

Uppf: Børge Juul Kristensen, Danmark

Ägare: Rita Prytz Sjöman, Göteborg

Pris: ökl 1 ökk 1 Ck CACIB

Detaljbeskrivning: 48cm. Well balanced. Feminin. Nice head. Very good neck. A little straight in front. Excellent topline. Very cobby. Very good angulation behind. Excellent color. Moved well.

Vännäs 2010-06-12

Domare Ann Carlström

Jaktklass

J Klippforsens Tino s32619/2007 född 2007-04-20

E: J SE V-01 Beyaz Töjre

U: J Höghalsens Wr Eira

Uppf: Mikael Eriksson, Lycksele

Ägare: Stefan Nygård, Holmsund

Pris: jkl 2

Detaljbeskrivning: 49cm. Hanhund som kunde varit något kortare i kroppen. Maskulint huvud, fin maskulint stop, bra uttryck, välformade öron, kort hals, mycket bra rygg, kölformad bröstorg, lagom vinklar fram o bak. Rör sig bra bak, har svårt att komma in i trav från sidan. Öppen päls, hög svans.

Unghundsklass

Sa Kira s39831/2009 född 2009-03-03

E: Reisavannet's B-Aylo

U: Suhlegan Shakira

Uppf: Ole John Saether, Norge

Ägare: Johan Lindahl, Röbbäck

Pris: ukl 3

Detaljbeskrivning: 49cm. Lång i sin linje, saknar kompakt. Feminint huvud med alltför ljusa ögon. Lång nosparti, kunde haft bättre stop. Välplacerade öron, utmärkt hals, skjuter upp länden något i rörelse. Brant kors, utvecklad bröstorg. Öppna vinklar fram o bak. Mycket bra ben o tassar. Rör sig bra bak, lösa armbågar fram. Kunde ha något längre steg från sidan. Utmärkt pälskvalite.

Storbakken's Isabella SE11508/2010 född 2009-01-20

E: J Velvet dei Fiorindo

U: Brustindens E Frøy

Uppf: Stig-Håvard Hansen, Norge

Ägare: Johan Lindahl, Röbbäck

Pris: ukl 3

Detaljbeskrivning: 47cm. feminint huvud, goda proportioner, mörka fina ögon. Välplacerade öron. Mycket bra hals o överlinje. Tillräcklig bröstorg. Framskjuten skuldra med något fel ställd fram. Passande stomme. Rör sig trångt bak, ganska ? från sidan. Utmärkt päls. På grund av ö? därav priset

Jaktklass

J Eirams Ramsa Raring s29122/2008 född 2008-03-08

E: Malthé

U: J LP1 SUCH NUCH SJCH Eirams Wakna Wimsa

Uppf : Marie Nylander, Visby

Äg: Margareta Lundqvist, Boliden

Pris: Jkl 1 Jkk 1

Detaljbeskrivning: 49cm. Feminint huvud, kunde vara mörkare ögon. Väl ansatta öron, utmärkt ben, hals o l? Bra bröstorg, något lång i länden. Lagom vinklar runt om. Framskjutet skulderparti. Knappt förbröst. Något platta tassar? Rör sig från ? fram. Typiskt från sidan. Trångt bak.

Jubileumsutställningen i Storuman Domare Marie Nylander

Valpklass

Mac-Nevis SE 293född: 2010-02-24

E: J Bekkauren's D-Stoy

U: Höghalsens Wb Rispan

Uppf: Ulf Ekbäck, Klimpfjäll

Ägare: Lennart Berglund, Forsa

Pris: valp 1 Hp

Detaljbeskrivning: 5 mån hanvalp, välformat huvud, något långt nosparti, välburna öron, vacker pigmentering, bra hals o skulderläge, bra rygg, något lång länd, bra vinklar, tillräcklig benstomme, rör sig ännu valpigt, bra päls o vackra färger.

Mixi SE 29338/2010 född: 2010-02-24

E: J Bekkauren's D-Stoy

U: Höghalsens Wb Rispan

Uppf. & Äg: Ulf Ekbäck, Klimpfjäll

Pris: valp 1 Hp Bästa valp

Detaljbeskrivning: 5 mån tikvalp, välskuret huvud med utmärkt pigmentering. Mörka vackra ögon. Bra hals o skulderläge, bra rygg, något lång länd. Bra benstomme, bra tassar. Bra päls o vackra färger, rör sig ännu valpigt.

Juniorklass

Ailo no52578/09 född: 2009-07-17

E: Valbyskogens Ares

U: Möysalens Bonnie

Uppf. & Äg: Randi Mathisen, Norge

Pris: junkl 1 junkk 1 Hp

Detaljbeskrivning: 48 cm. Mentalitet: Något orolig men låter sig hanteras. Maskulint välskuret huvud, korrekt bett. Bra proportioner, skalle o nosparti, utmärkt pigment, vackra ögon, något långa öron, bra hals o skulderläge. Bra länd o kors. Bröstkorgen behöver bättre utfyllnad främst i nedre delen, bra ben o tassar. Vacker päls o färg. Rör sig väl.

Eirams Pablo Picasso s37625/2009 född: 2009-04-29

E: Midtvejs Camus

U: LP1 SUCH NUCH SJCH Eirams Wakna

Wimsa

Uppf: Marie Nylander, Visby

Ägare: Gunnar Persson, Piteå

Pris: junkl 1 junkk 2

Detaljbeskrivning: 49 cm. Mentalitet: U.A.

Maskulint kraftfullt huvud, något bred skalle, bra proportionerlig skalle o nosparti. Aningen ljusa ögon, korrekt bett. Något kort hals pga framskjuten skuldra. Bra rygg, aningen lång rygg, bra kors. Välformad bröstorg. Tillräckliga vinklar, bra benstomme och tassar. Bra päls. Rör sig okej, visas i något högt hull.

Vinterbergets Tako no56717/09

född: 2009-08-07

E: Tråsletten's Omar

U: Ze-Lita

Uppf: Pål Granum, Norge

Ägare: Mona Sætran, Norge

Pris: junkl 2

Detaljbeskrivning: 48 cm. Mentalitet: något orolig. Dubbla P1 vänster överkäke i övrigt korrekt bett. 11 mån. Välskuret huvud, en aning lång nosparti. Något långa öron, bra pigmentering, bra hals o skulderläge. Bra rygg, något lång länd, lätt fallande kors, ännu outvecklad bröstorg främst i den nedre delen. Tillräcklig benstomme, bra tassar, något knapp knävinkling. Rör sig parallellt. Bra päls, vackra färger.

Vinterbergets Twist no56724/09

född: 2009-07-19

E: Rypkleppen's B Luka

U: Vinterberget's Toya

Uppf: Pål Granum, Norge

Ägare: Susanne Tortenvik, Norge

Pris: junkl 2

Detaljbeskrivning: 50cm. Mentalitet: U.A. 12 mån, välskuret maskulint huvud med bra proportioner. Dubbla P1:or i vänster överkäke i övrigt korrekt bett. Ljusa ögon. Välburna öron trots mycket päls. Framskjuten skuldra, bra rygg o länd, något brant kors. Ännu outvecklad bröstorg. Brant överarm, bra vinklar bak, bra benstomme o tassar. Rör sig med höga frambensrörelser, något trång bak, sommarpäls.

Unghundsklass

Da Vinci Du Mont Därmangac s16065/2009

född: 2008-08-08

E: Fosscott Phlash Gordon

U: Ulrike Du Trio De Gascogne

Uppf: Cecilie Jansson, Norge

Ägare: Thomas Ekström, Vattholma

Pris: ukl 1 ukk 1 Ck BH 1 BIM
Detaljbeskrivning: 51cm. Mentalitet: U.A.
Korrekt bett. Välskuret maskulint huvud, fina proportioner, utmärkt pigmentering, mörka vackra ögon. Vålburna öron. Bra hals o överlinje, aningen lång länd, aningen fallande kors, välformad bröstorg. Bra vinklar fram o bak, utmärkt benstomme o tassar. Bra päls o vackra färger. Rör sig med något lösa armbågar.

Jaktklass:

Bekkaren's D-Stoy s 32625/2007 född: 2006-06-24

E: J Suhlegan Spey

U: NJCH Thunder And Lightning

Uppf: Jon Aurebekk, Norge

Ägare: Rainer Freimuth, Bergsjö

Pris: jkl 1 jkk 1

Detaljbeskrivning: 51cm. Maskulin hane med välskuret huvud, aningen långt nosparti, kraftig hals, korrekt bett, väl pigmenterad. Bra rygg, lång länd, fallande kors, kort bröstorg som borde vara bättre utfyllt i den nedre delen, bra vinklar, kraftig benstomme, utmärkta tassar, något öppen päls. Rör sig bra.

Rypkleppen's B-Luka no6522/07 född:2007-03-28

E: Kruttåsen's Rocco

U: Brustinden's D Nemi

Uppf: Tor Einar & Anne Merete Jørgensen, Norge

Ägare: Susanne Tørtenvik, Norge

Pris: jkl 1 jkk 2

Detaljbeskrivning: 51cm. Kvadratisk något lätt hane, välskuret vackert huvud, utmärkt pigmentering, vålburna öron, aningen ljusa ögon, bra hals o överlinje, brant kors. Något tung(tunn?) bröstorg, bra vinklar, tillräcklig benstomme, bra tassar, något tunn päls, vackra färger. Rör sig med något kort steg.

Texas s35050/2004 född: 2004-04-20

E: Suhlegan No Risk

U: Decorum Garbo

Uppf: Stig Grundberg, Skellefteå

Ägare: Lillemor Eliasson, Storuman

Pris: jkl 3

Detaljbeskrivning: 51cm. En kraftig hane med spaniel karaktär, kraftigt huvud med bred skalle och mycket kind. Vålburna (öron?) trots

mycket päls. Kraftig hals. Stark rygg, lång länd, något fallande kors. Kraftig bröstorg. Bra vinklar, bra benstomme o tassar. Rör sig väl, öppen lockig päls, vackra färger.

Öppenklass

Maddox s11236/2007 född: 2006-12-10

E: J Vanity Charmant

U: Worship Embla

Uppf: Tage Bjursell, Ersmark

Ägare: David Markström, Kåge

Pris: ökl 1 ökk 1

Detaljbeskrivning: 49cm. Dubbla P1:or i högre överkäke. Maskulin hane, välskuret kraftfullt huvud, bra proportioner. Aningen ljusa ögon. Vålburna öron. Bra hals o överlinje, något fallande kors, något lång länd. Tillräcklig bröstorg som dock borde vara mera utfyllt i nedre delen, bra vinklar, stark benstomme o tassar, sommarpäls. Rörelser ok.

Pm's Zingo s45330/2008 född: 2008-03-12

E: Velvet Dei Fiorindo

U: Orreskogen's Vill Spika

Uppf: Knut Thrane, Norge

Ägare: Per Hedensparr, Hörnefors

Pris: ökl 2

Detaljbeskrivning: 50 cm. Lagom stor hane, välskuret huvud som dock borde vara mera maskulint, bra proportioner nos, skalle. Vacker pigmentering, utmärkt ögonfärg. Bra hals o överlinje, bra kors, välformad bröstorg, bra ben o tassar. Rör sig med uppbruten svans, låg svansansättning. Päls i kraftig fällning. Bra färger, visas i något högt hull.

Red Garlic's Klimp s40545/2008 född: 2008-04-10

E: Malte

U: Bijans Lexus

Uppf: Agneta Andersson

Ägare: Michael Sjölander, Bro

Pris: ökl 2

Detaljbeskrivning: 52cm. Maskulin hane i största laget. Något kilformat huvud där nospartiet är väl långt, ögonfärg ok. Bra hals o överlinje, något lång länd, fallande kors. Tillräcklig bröstorg som dock borde vara bättre utfyllt i den nedre delen. Bra ben o tassar. Tillräckliga vinklar, rör sig väl. Bra päls.

Veteranklass

Eirams Wino Wårsting s21398/2001 född: 2001-04-29

E: Keerens Nicky

U: Xalou Van't Biekensbos

Uppf: Marie Nylander, Visby

Ågare: Gunnar Pettersson, Piteå

Pris: vetkl 1

Detaljbeskrivning: 51cm. en kraftfull veteran med kraftigt huvud, med bred skalle o mycket kind. Bra proportioner nos, skalle. Bra pigmentering, bra ögonfärg. Grov hals. Kraftfull bröstorg, lång länd. Kraftiga ben o tassar. Bra vinklar. Marktrång fram o bak. Något lockig päls.

Juniorklass

Klippforsens Nikki s55015/2009 född: 2009-08-18

E: Rocco

U: Höghalsens WR Eira

Uppf: Mikael Eriksson,

Ågare: Teddy Lindberg, Krylbo

Pris: junkl 2

Detaljbeskrivning: 51cm. Högställd feminin tik, välskuret huvud, bra proportioner, svag pigmentering, ljusa ögon, något långa öron. Bra hals o skulderläge. Bra rygg, lång länd, något fallande kors. Tillräcklig bröstorg för åldern. Brant överarm. Tillräckliga vinklar bak, något klen benstomme. Bra päls. Rör sig något slängigt, önskar något fastare tassar.

Möysalens Totti no54736/09 född: 2009-10-09

E: Y T Hunter

U: Kruttåsen's Tinka

Uppf: Johnny Arntzen, Norge

Ågare: Roger & Inger Hermansen, Norge

Pris: junkl 0

Detaljbeskrivning: 45cm. Liten nätt tik. Kvadratisk feminin huvud med ett något långt o tunt lätt divergerande plan. Något långa öron. Bra pigmentering o ögonfärg. Bra överlinje, något fallande kors. Tillräckliga vinklar, tunn benstomme. Bra päls o färg. Rör sig väl. Pris p.g.a. storlek.

Stenhøj Pepsi s57857/2009 född: 2009-05-24

E: DKCH DKJCH MARKPR Stevnsåen's Louis

U: MARKPR Piaf

Uppf: Aage Stenhøj Jörgensen, Danmark

Ågare: Håkan Andersson

Pris: junkl 1 junkk 1 Ck BT2

Detaljbeskrivning: 48cm. Mentalitet: U.A. Feminin tik, med vackert välskuret huvud. Med utmärkta proportioner, väl pigmenterad. Bra ögonfärg. Bra skulderläge o överlinje. Stark länd o bra kors. Vålformad bröstorg. Tillräcklig benstomme. Tillräckliga vinklar. Rör sig väl. Bra päls o vackra färger.

Suhlegan Fajita s58994/2009 född 2009-09-01

E: J Varen

U: J Suhlegan Grace

Uppf: Öyvind Nagelhus, Bollnäs

Ågare: Lena Wedin, Kvissleby

Pris: junkl 1 junkk 1 Hp

Detaljbeskrivning: 48cm. Mentalitet: U.A. Välskuret feminin huvud, bra proportioner nos, skalle. Bra ögon o öron. Bra hals o överlinje, något fallande kors. Något lång länd. Tillräcklig bröstorg. Bra vinklar. Tillräcklig benstomme. Bra tassar. Rör sig med något kort steg fram, bra bak. Bra päls o färg.

Tindra SE46950/2010 född: 2009-05-15

E: Tom

U: Kallökkes Fröya

Uppf: Arne-Ivar Hansen, Norge

Ågare: Mikael Stridsman, Norrfjärden

Pris: junkl 1 junkk 3

Detaljbeskrivning: 47cm. Feminin tik med ett vackert välskuret huvud. Fina proportioner skalle, nos. Bra pigmentering, aningen ljusa ögon. Bra hals o skulderläge. Bra rygg, något lång länd, fallande kors. Tillräcklig bröstorg, bra ben o tassar, Bra päls o färg. Rör sig väl.

Unghundsklass

Demye vom Schwanenberg född: 2008-11-10

E: Venus Du Bois Des Ecrivains

U: Ulesca Du Petit Odon

Ågare: Jan H Monsen, Norge

Pris: ukl 1 ukk 2

Detaljbeskrivning: 46cm. Mentalitet: U.A. Dubbla P1:or i höger överkäke. Feminin tik med ett välskuret huvud med bra proportioner.

Bra ögon o öron. Bra hals, något framskjuten skuldra. Brant överarm. Stark rygg, aningen lång länd o fallande kors. Vålformad bröstorg. Något knapp knävinkel. Bra ben o tassar. Sommarpås. Visas i något högt hull. Diamantine Du Mont Dármangac född: 2006-06-24

E: Fosscoff Phlash Gordon

U: Ulrike Du Trio De Gascogne

Uppf: Cecilie Jansson, Norge

Ägare: Roger Strand & Lillevy Nyborg, Norge
Pris: ukl 1 ukk 1 Hp

Detaljbeskrivning: 48cm. Mentalitet U.A. Feminin tik med ett vackert välskuret huvud. Bra proportioner nos, skalle. Något långa öron, bra hals o skulderläge. Bra rygg o stark länd, något fallande kors. Bra vinklar, vålformad bröstorg. Bra ben o tassar.

Jaktklass

Coco du Vallon de la Rigaude lof249156 född: 2007-10-09

E: INTCH Tempo Du Vallon De La Rigaude

U: Ustie Du Vallon De La Rigaude

Uppf: Robert Pourcel, Frankrike

Ägare: Lars Farnes, Norge

Pris: jkl 1 jkk 1 Ck BT1 Cert BIR

Detaljbeskrivning: 46cm. feminin tik, välskuret vackert huvud med utmärkt pigmentering. Bra ögon o öron. Bra hals o överlinje. Stark länd, bra kors. Vålformad bröstorg. Bra vinklar, tillräckig benstomme, bra tassar. Rör sig väl. Sommarpås. Vackra färger. Visas i något högt hull.

J Eirams Ramsa Raring s29122/2008 född 2008-03-08

E: Malthe

U: J LP1 SUCH NUCH SJCH Eirams Wakna Wimsa

Uppf : Marie Nylander, Visby

Äg: Margareta Lundqvist, Boliden

Pris: Jkl 1 Jkk 3

Detaljbeskrivning: 48 cm. Feminin tik. Välskuret huvud, bra proportioner, aningen ljusa ögon. Bra öron. Bra skulderläge, något lång rygg o länd. Fallande kors. Något brant överarm. Vålformad bröstorg som kunde vara bättre utfylld i den nedre delen. Tillräcklig benstomme, bra tassar. Bra påls o färg. Rör sig med något kort steg bak.

J Klippforsens Tiara s32624/2007 född: 2007-04-20

E: J Beyas Töjre

U: J Höghalsens WR Eira

Uppf: Mikael Eriksson,

Ägare: Teddy Lindberg, Krylbo

Pris: jkl 2

Detaljbeskrivning: 47cm. Feminin tik med välskuret huvud med bra proportioner. Tillräcklig pigmentering, något ljusa ögon. Bra hals, lång rygg o länd, fallande kors. Bra förbröst, vålformad bröstorg. Tillräcklig benstomme. Något långa framtassar. Rör sig med tillräckligt steglängd. Visas i något högt hull. Bra påls o färg.

LångNils Ayla s39062/2008 född: 2008-04-16

E: Velvet Dei Fiorindo

U: Suhlegan Soda

Uppf: Niclas Bodin

Ägare: Ulf Rickardsson

Pris: jkl 2

Detaljbeskrivning: 48cm. Mentalitet U.A. Ojämt bett. Feminin tik. Huvud med något långt nosparti, knappt stop. Tillräckligt mörka ögon, välburna öron. Bra hals, framskjuten skuldra, lång rygg o länd. Fallande kors. Något tunn o grund bröstorg. Tillräcklig benstomme, bra tassar. Bra påls o färg. Rör sig något stelt fram.

Pålalmens El Cobra s 22071/2008 född 2008-02-16

E: SV-08 KBHV-04 SV-04 VWW-08 SV-05 INT & NORDUCH Pasties de La Cour Des Perdrix

U: SV-08 Elske Van't Gillishof

Uppf: Marina Bengtsson, Sollebrunn

Ägare: Lina Andersson, Piteå

Pris: jkl 1 jkk 2 Ck BT4

Detaljbeskrivning: 49cm. feminin tik, välskuret huvud, aningen långt nosparti, utmärkt pigmentering, vacker ögonfärg, välburna öron som är en aningen långa. Kraftig hals, bra skulderläge, något brant överarm. Bra rygg, aningen lång länd. Bra kors. Vålformad bröstorg. Något knapp knävinkel, rör sig väl. Bra påls, vackra färger. Visas i något högt hull.

Reisavannet's D Trine no01690/08

född: 2007-09-25

E: Litjåsen's Pacho

U: Locar's Shooting Star Zela

Uppf: Tor-Eivind Båtnes, Norge

Ägare: Asbjörn Jenssen, Norge

Pris: jkl 1 jkk 4

Detaljbeskrivning: 47cm. Mentalitet U.A.

Feminin helhet. Något kilformat huvud där nospartiet kunde vara mer utfyllt. Utmärkt pigmentering. Vålburna något breda öron.

Vackra ögon. Bra hals o skuldra. Bra rygg, stark aningen lång länd, fallande kors. Vålformad bröstorg. Tillräcklig benstomme. Bra päls, vackra färger. Rör sig något stel bak.

Stråmyran's Zina Little Heart född: 2006-10-08

E: Suhlegan Sun Run Codee

U: Stråmyran's Sorry No Iq

Ägare: Pål Granum, Norge

Pris: jkl 3

Detaljbeskrivning: 46cm. Mentalitet: mycket orolig. Feminin helhet, välskuret huvud, bra proportioner nos, skalle. Svag pigmentering, ljusa ögon, något långa öron. Bra hals, något framskjuten skuldra. Bra rygg, något lång länd. Något outvecklad bröstorg. Tunn benstomme. Rör sig med något lösa armbågar.

Suhlegan Andantina s15825/2006

född: 2005-12-29

E: Velvet Dei Fiorindo

U: Suhlegan Grace

Uppf: Öyvind Nagelhus, Bollnäs

Ägare: Pål Granum, Norge

Pris: jkl 2

Detaljbeskrivning: 48cm. feminin helhet, välskuret huvud med fina proportioner. Bra ögon o öron. Bra hals. Något framskjuten skuldra. Bra rygg, något lång länd. Outvecklad bröstorg både i volym o djup. Stor något fransysk. Bra benstomme o tassar. Bra päls o färg. Rör sig ok.

Tråsletten's Sokira no37263/09

född: 2009-03-02

E: Tråsletten's Wircio

U: Bonnee Des Plaines Dauxeenes

Uppf: Björn Tråslett, Norge

Ägare: Jens-Harald Rones, Norge

Pris: jkl 3

Detaljbeskrivning: 50cm. Högställd tik med en luftig helhet. Välskuret huvud, bra pigmentering. Aningen tunt nosparti o långa öron. Bra hals. Framskjuten skuldra o brant överarm, lång rygg o länd, bra kors. Knappa vinklar bak. Tillräcklig benstomme, bra tassar. Rör sig med lösa armbågar. Bra päls o vackra färger.

Öppenklass

Höghalsens Wb Rispan s59893/2007 född: 2006-03-24

E: Bajas

U: Tråsletten's Wearyk

Ägare: Ulf Ekbäck, Klimpfjäll

Pris: ökl 2

Detaljbeskrivning: 46cm. Dubbla P1:or vänster överkäke. Feminin helhet, vackert välskuret huvud, vacker pigmentering. Bra proportioner nosparti, skalle. Vackra ögon. Vålburna något långa öron. Bra hals o överlinje, något lång länd, fallande kors. Tunn benstomme, tillräckliga vinklar, rör sig med något kort steg. Bra tassar, något tunn bröstorg. Bra päls o vackra färger.

Alumboens Bellis dk21210/2008 född: 2008-09-16

E: Uman Du Bois Courcol

U: Perle

Uppf: Jan Nielsen, Danmark

Ägare: Susanne Funk, Danmark

Pris: ökl 2

Detaljbeskrivning: 49cm. Dubbla P1:or i vänster överkäke. Feminin helhet, välskuret huvud, något långt nosparti, bra pigmentering, något långa öron. Vackra ögon. Bra hals, framskjuten skuldra o brant överarm. Bra rygg, stark men lång länd, fallande kors. Vålformad bröstorg. Rör sig trångt bak, med lösa armbågar o ett kort steg. Sommarpäls. Bra tassar, vackra färger.

Eirams Söta Siri s46709/2006 född: 2006-05-28

E: INTUCH SJCH Stevnsåen's Marco

U: LP1 NUCH SJCH SUCH Eirams Wakna Wimsa

Uppf: Marie Nylander, Visby

Ägare: Roger Sandström, Åsele

Pris: ökl 1 ökk 2

Detaljbeskrivning: 48cm. Mentalitet. Något orolig. Feminin helhet, vackert välskuret huvud, bra proportioner skalle, nosparti. Aningen ljusa ögon och långa öron. Bra hals o skulderläge, något lång rygg o länd. Vålformad bröstorg som kunde vara något djupare. Tillräcklig benstomme, bra tassar. Rör sig väl.

Möysalens Bonnie no14681/07 född: 2006-06-24

E: Litjåsen's P

U: Kruttåsen's Tinka

Uppf: Johnny Arntzen, Norge

Ägare: Randi Mathisen, Norge

Pris: ökl 2

Detaljbeskrivning: 48cm. Feminin helhet, välskuret huvud, något tunt nosparti, välpigmenterad. Bra ögonfärg, något långa öron. Kort hals. Bra rygg, något lång länd, fallande kors. Vålformad bröstorg. Knappa vinklar bak. Rör sig väl. Bra benstomme. Något lösa tassar. Visas i högt hull.

Sudenpalon Halla Aamu s48968/2007 född: 2007-04-02

E: J Eirams Wanted Willy

U: Rinsessa

Uppf: Jenni Miettinen, Finland

Ägare: Annika Stenberg, Norsjö

Pris: ökl 1 ökl 1 Ck BT3

Detaljbeskrivning: 48cm. Feminin helhet, vackert välskuret huvud med utmärkt pigmentering. Bra proportioner nosparti, skalle. Vålburna öron, vackra ögon. Bra hals, skulderläge. Aningen lång länd, fallande kors, välformad bröstorg. Tillräckliga vinklar. Bra benstomme o tassar. Vacker päls o färg. Rör sig väl.

*BIM Da Vinci Du Mont Dármangac (Vinci)
med sin stolte ägare Thomas Ekström*

*BIR Coco du Vallon de la Rigaude (Coco)
ägare Lars Farnes (arkivbild via Norsk
Bretonklubb)*

Äntligen dags igen

Efter några års uppehåll arrangerar SKF/Svensk Bretonklubb återigen jaktprov på Gotland

1 och 2 oktober 2010

Domare: **Marcus Niklasson**

Vid stort anmälningsantal kommer det att bli två partier och då dömer Gunnar Ericsson det andra partiet

Upplysningar lämnas av Marie Nylander, tfn 0498-26 61 16 el 070-766 18 43 eller e-post eirams@telia.com

Anmälan (en per hund och provdag) sändes till Lillemor Eliasson, Höjdvägen 20 E, 923 31 STORUMAN eller e-post lillemor.eliasson@bredband.net och betalning 350 SEK/provstart till pg 49 01 56 – 7 (SBnK).

Sista anmälnings- och betalningsdag: 11 september 2010 (då allt ska vara klubben tillhanda).

Båtbiljett med rabatterat pris bokar du via **Destination Gotland**, grupp- och idrottsresor tfn 0771-22 33 50, uppge Bretonklubbens jaktprov. Turlista hittar du på www.destinationgotland.se

Boende hänvisar vi till **Brukshotellet i Roma**, som är ett Bed & Breakfast. För bästa pris bokar du hos Marie senast 15 september, som sammanställer alla bokningar och betalningar

Gemensam middag äter vi på Brukshotellet lördag kväll till ett pris av 130:- per person. Denna middag bokas också hos Marie senast 15 september

*Väl mött till en trevlig jaktprovshelg
med bara vilda fåglar i markerna*

Marie Nylander och Gunnar Pettersson

Nilsson Roger	Väsa 2445	796 91 Älvdalen
Enander Max	Lingonstigen 9	871 62 Härnösand
Stridsman Mikael	Harrträskvägen 65	945 91 Norrfjärden
Ramsell Kent	Åkergränd 6	830 70 Hammerdal

SBnK Årets hund och unghund 2010-07-31

Provort	Datum	Ski	Ekl	Öki	Ukl	Hundnamn	Regnr	Poäng	Sa
Tossåsen, särskilt fjällprov	2010-03-13				2:a pris	Långnils Adstens Nobel Nitro	S-39058/2008	2	0
Tossåsen, särskilt fjällprov	2020-03-13				2:a pris	Red Garlic's Klimp	S-40545/2008	2	0
Tossåsen, särskilt fjällprov	2020-03-13				3:e pris	Za Zack	S-64814/2008	1	0
Vemdalen, fjäll	2010-04-16			2:a pris		Bekkauren's D-Stoy	S-32625/2007	2	2
Vemdalen, fjäll	2010-04-16			2:a pris		Eirams Ramsa Raring	S-29122/2008	2	2
Vemdalen, fjäll	2010-04-16			2:a pris		Långnils Ayla	S-39062/2008	2	2
Vemdalen, fjäll	2010-04-16		2:a pris			Höghalsens WR Eira	S-18457/2005	2	2
Vemdalen, fjäll	2010-04-17				2:a pris	Delos Vom Swanenbergl	VDH/CBV/049/08	2	2
Vemdalen, fjäll	2010-04-17			2:a pris		Bekkauren's D-Stoy	S-32625/2007	2	4
Vemdalen, fjäll	2010-04-17			2:a pris		Långnils Ayla	S-39062/2008	2	4
Vemdalen, fjäll	2010-04-17			3:e pris		Varen	S-64373/2005	1	1
Vemdalen, fjäll	2010-04-17		1:a pris			Suhlegan Spey	S-31870/2004	5	5
Vemdalen, fjäll	2010-04-18				1:a pris	Delos Vom Swanenbergl	VDH/CBV/049/08	4	6
Vemdalen, fjäll	2010-04-18				1:a pris	Sa Traste	SE-13220/2010	4	4
Vemdalen, fjäll	2010-04-18			2:a pris		Bekkauren's D-Stoy	S-32625/2007	2	6
Vemdalen, fjäll	2010-04-18			2:a pris		Varen	S-64373/2005	2	3
Vemdalen, fjäll	2010-04-18		1:a pris			Suhlegan Spey	S-31870/2004	5	10
Vemdalen, fjäll	2010-04-18		1:a pris			Höghalsens WR Eira	S-18457/2005	5	7
Abisko, fjäll	2010-04-24	1:a pris+CACIT				Tess	S-19893/2007	3+2	5
Abisko, fjäll	2010-04-24	2:a pris+RCACIT				Ruijanpaton Jane F	FIN-19271/04	2+2	4
Abisko, fjäll	2010-04-24			2:a pris		Decorum Heidi	S-35293/2003	2	2
Abisko, fjäll	2010-04-24			2:a pris		Rypkleppens A Runa	NO-19699/05	2	2
Abisko, fjäll	2010-04-24			2:a pris		Zola	S-28386/2005	2	2
Abisko, fjäll	2010-04-25				1:a pris	Fröya	NO-26862/08	4	4
Abisko, fjäll	2010-04-25				1:a pris	Träsletten's Sokira	NO-37363/09	4	4
Abisko, fjäll	2010-04-25				1:a pris+HP	Cessna av Särähkkää	NO-22884/08	4+1	5
Abisko, fjäll	2010-04-25			3:e pris		Tromsörpa's Hero	NO-13502/08	1	1
Abisko, fjäll	2010-04-25			1:a pris		Zola	S-28386/2005	4	6
Abisko, fjäll	2010-04-25			1:a pris		Träsletten's Lory	NO-00523/02	4	4
Abisko, fjäll	2010-04-25		2:a pris			Litjåsen's De Rene	NO-11931/08	2	2
						Arets Breton hund 2010	Arets unghund 2010		

37

**GLÖM INTE BESÖKA VÅR
HEMSIDA!**

WWW.BRETON.SE

Föreningsbrev

B

**Porto
Betalt**

Returadress

~~Kjell Lundberg
Forsavägen 7
820 65 Forsa~~

www.breton.se